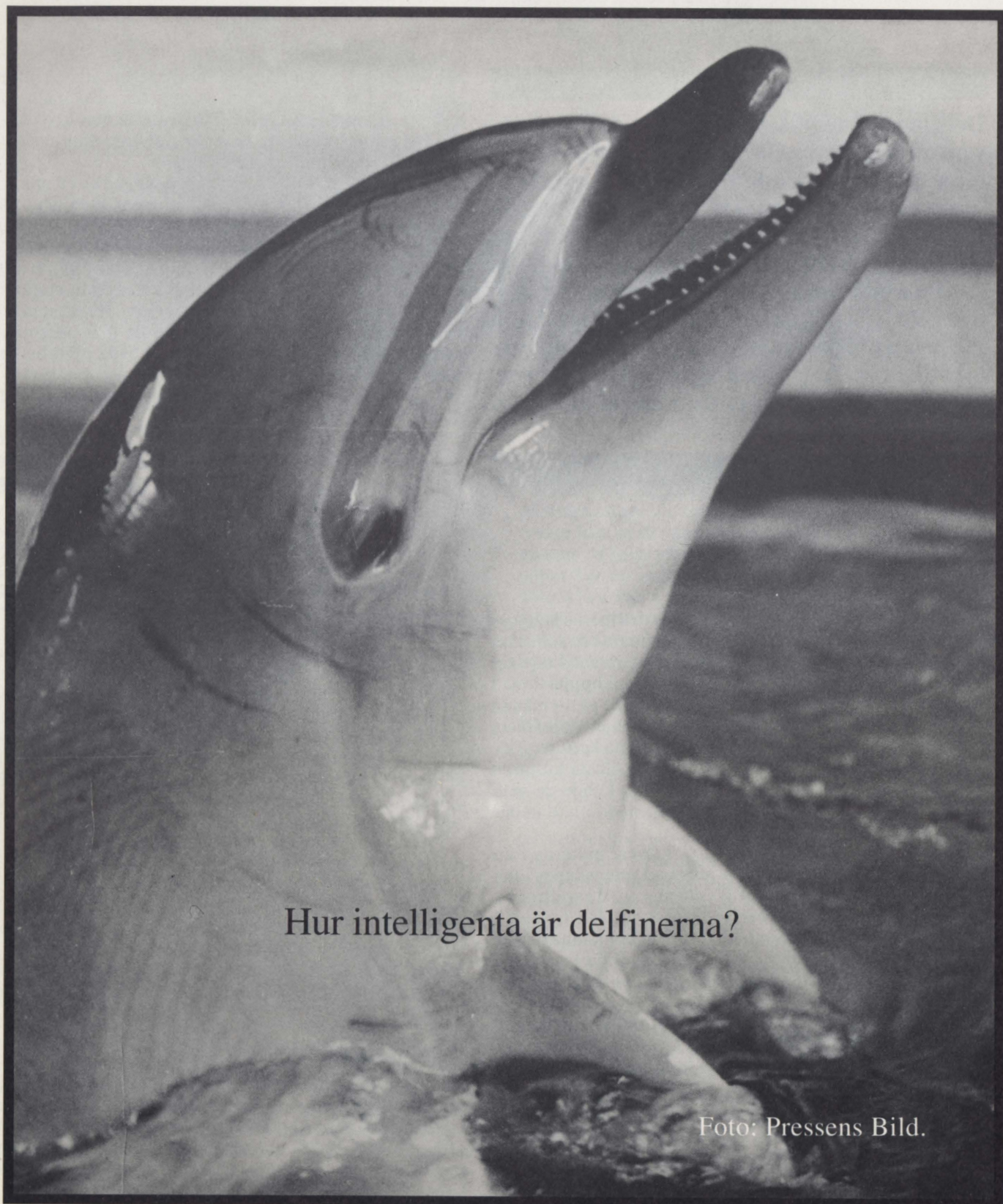

Nr 6, 1995 årgång 32
50:- inkl. moms

Sökaren

– tidskrift för livsfrågor –

Hur intelligenta är delfinerna?

Foto: Pressens Bild.

Delfinen vår intelligenta medresenär

Delfinen håller återigen på att få en status som människans like eller en gudomlighet efter att i årtusenden ha varit bortglömd inom de flesta kulturer.

Fler och fler människor berättar om delfiner som sökt kontakt med dem och om andliga och paranormala händelser i delfinernas närhet. Den förste som lade fram idéer om delfinernas intelligens och tog upp mystiken kring dessa djur på ett vetenskapligt sätt var hjärnforskaren dr John Lilly.

Text: Lotten Odh

Ända från tidernas begynnelse har delfinerna stått oss människor nära, och i många kulturer betraktas de som våra släktingar i havet eller som gudomliga väsen med mycket kvinnliga förtecken. Att de har sammankopplats med gudinnor är kanske inte så konstigt med tanke på att många delfinarter lever i matriarkat och att de följer den äldsta modern. Det här verkar vara något som gamla kulturer, t ex den antika grekiska, vetat om, liksom den äldsta kulturen på jorden, aboriginernas i Australien. Hur kunde de veta något som vår tids vetenskap endast har nuddat vid under senare år?

För mig är det fascinerande att se hur väl myterna från gamla kulturer stämmer överens med vad vetenskapen idag säger. Kanske borde vi därför lyssna mer till de spillror av gamla kulturer som fortfarande finns kvar. Jag tror att i deras kunskap döljer sig sanningar som vi bör känna till för att kunna leva ett värdigt liv med vår andliga kunskap i behåll, och delfinerna tycks hålla i nyckeln till många av dessa sanningar.

En gammal sanning är den om delfinernas intelligens och att de är våra släktingar i havet. Det tyder på att man i gamla kulturer vetat att delfinerna besitter en typ av medvetande/intelligens som liknar vår.

Delfinens hjärna

Delfinens hjärna är större än människans och till synes även mer utvecklad. De forskare som inte vill hålla med om att delfinen har större intelligens än en hund, säger att

hjärnan blivit så stor för att kunna bearbeta all den information som delfinen tar emot genom sitt så kallade sonarsystem. Andra påstår att delfinhjärnan är mer utvecklad än vår hjärna, eftersom delfinen är intelligentare än vi, fast den är intelligent på ett annat sätt.

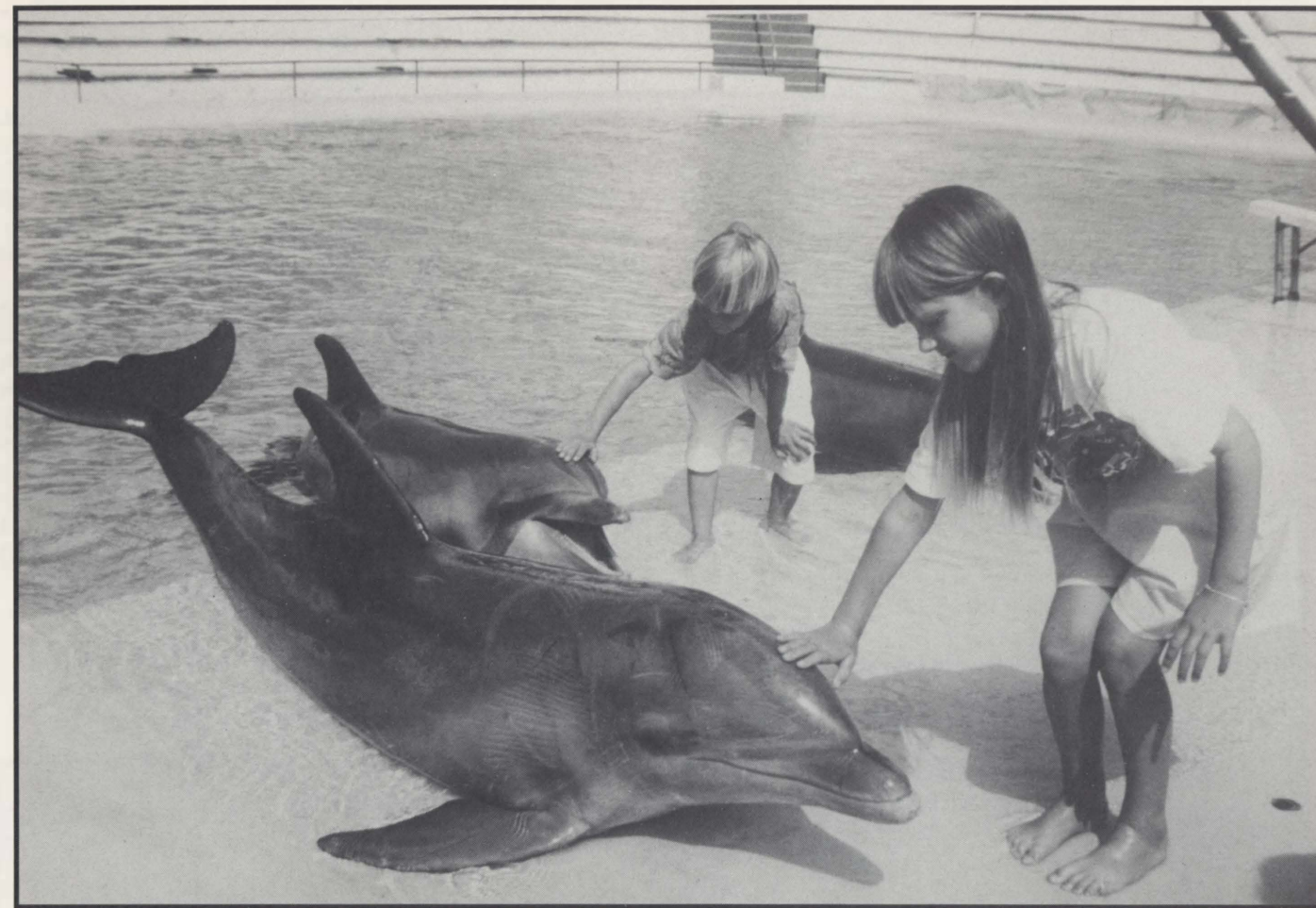
Delfinens förutsättningar är kroppsligen av ett annat slag än våra, och dess hemmiljö är helt olik vår. Delfinens hjärna har utvecklats under miljoner år (forskare anser att delfinen funnits i den form den har idag i 20–30 miljoner år) i en praktiskt taget gravitationsfri miljö, utan några direkta fiender. Delfinerna har byggt upp ett mycket starkt samhälle, där altruism är viktigare än egoism. Något som är helt unikt i valars och delfiners hjärna är den paralimbiska loben. Det är en koppling mellan de båda hjärnhalvorna, som bara delfiner och valar har. Eftersom vi människor inte har en sådan koppling, kan vi inte föreställa oss vad det innebär att ha denna typ av hjärna.

Naturligtvis har det spekulerats och forskats mycket om vad den paralimbiska loben är bra för, och man har kommit fram till att den gör att delfinen och valen får all information till hela hjärnan samtidigt. Det är inte som hos oss människor att information först bearbetas i den ena hjärnhalvan för att sedan gå över till den andra, en långsam process. Detta har föranlett forskare att lägga fram teorier om att delfinen får en holografisk bild med ljud, ljus, form, känsel mm, allt på samma gång i båda hjärnhalvorna. Denna gåva skulle också fungera med hjälp av deras sonar genom att delfinen sänder ut signaler som läser av ett föremål och sedan sänder tillbaka en holografisk bild av hela föremålet. Inte bara utsidan av t ex en människa utan även insidan (psyket) läses av med hjälp av deras sonar, som kan liknas vid en typ av ultraljud. Detta skulle kunna förklara upplevelser människor haft, när de simmat med delfiner: hur delfinen mött dem på exakt det sätt de behövt och sett t ex en cancertumör och en graviditet innan personen själv känt till detta.

Det skulle även kunna förklara mina egna upplevelser att delfinerna "läser av" mig snabbare än jag själv hinner reagera på mina tankar och känslor. Detta har visat sig först och främst när det gäller min rädsla. När jag upplevt något en delfin gjort som hotande och blivit rädd, har delfinen alltid reagerat snabbare än jag själv och avbrutit det den hållit på med. Detta är inte en enstaka upplevelse utan något jag erfar praktiskt taget varje gång jag simmar med delfiner.

Delfinforskning

Det var först efter andra världskriget som man började fånga delfiner i någon större utsträckning för att hålla dem i delfinarier. Man upptäckte att det var en mycket lukrativ affär. De var vackra och evigt leende, och dessutom upptäckte man av en slump att det gick att lära dem olika konster. När man sedan dissekerade döda delfiner, fann man att de hade en mycket stor och välutvecklad hjärna.

Delfiner tycker om människor. Foto: Pressens Bild.

Den var större än vår, och det som var större var inte de enklare så kallade reptildelarna, utan i stället *cerebral cortex*, som är den mest utvecklade delen. Det är den som är platsen för bland annat medlidande, andlighet, kultur och skönhetsupplevelser. Det här väckte genast forskarnas intresse: kunde detta vara en varelse med en intelligens högre än vår egen, som levtt här sedan tidernas begynnelse utan att vi vetat om dess begåvning?

Som så ofta blev militären intresserad. USA:s militär, som på 50-talet förde krig i Korea, ville genast ha utrett om de kunde ha användning för delfinerna i sin krigsföring under vatten. (USA kom att använda delfiner i Vietnamkriget och senare i gulfkriget.) En av dem som blev kontaktade för att utreda delfinernas användbarhet i krig var dr John Lilly, en känd amerikansk hjärnforskare. Detta var en utmaning som dr Lilly uppskattade, och han började genast med att koppla elektroder och andra mätinstrument till delfinernas hjärnor för att få veta hur de fungerade.

På den tiden hade man bestämda uppfattningar om vad som var intelligens och inte. Om man var intelligent i början av 50-talet, så skulle man naturligtvis kunna tala, så dr Lilly satte igång med att lära sina delfiner engelska, vilket lyckades ganska bra. De förmådde säga enstaka ord trots att deras talorgan är helt annorlunda än våra. Dessutom pratar de cirka 20 gånger snabbare än vi och med högre toner, så att vi bara kan höra de nedersta tonerna i deras tal. De började också leka med orden och räknetalen på ett sätt som kunde tyda på intelligens och möjligen ett språk.

Efter nästan 10 års forskning fick dr Lilly samvetsbeträkligheter. Idag börjar han alltid sina föredrag om delfiner med att be Gud om förlåtelse för de experiment han utsatte sina intelligenta vänner för i början av sin karriär.

Tidigt på 60-talet insåg dr John Lilly att hans forskningsmetoder hade en oriktig utgångspunkt. Istället för att för-

söka lära delfinerna prata engelska och manipulera världen på människors vis för att bevisa att de var intelligenta, så tyckte han att det var dags att bevisa att vi var intelligenta genom att höja vårt medvetande. Han påpekade att delfinerna har en annan typ av intelligens än vår och att de utvecklats mer i andligt avseende än vi människor, som ägnat oss åt att manipulera vår omgivning på ett aggressivt sätt. Delfinens hjärna skulle på så sätt kunna ge oss nyckeln till vårt andliga liv och den fred och frihet som många idag vill uppnå.

Utökat medvetande

Dr Lilly uppfann flyttanken eller, som han kallar den, isoleringstanken. Det är en låda med vatten, där man kan krypa ner för att bli helt isolerad från omgivningens ljud och ljus och bara låta sin hjärna göra en inre resa. Dessutom tar vattnet bort gravitationen, som också är något som våra hjärnor får arbeta mycket med.

Eftersom dr Lilly vid det här laget fått intrycket att delfinerna och valarna är intelligentare än vi, dvs har ett högre medvetande, bestämde han sig för att experimentera med sitt eget medvetande för att komma fram till en förståelse av hur delfinernas och valarnas intelligens fungerar. Nu hade dr Lilly blivit involverad i ett annat militärprojekt. Tillsammans med dr Stanislav Grof skulle han arbeta med ett nytt undermedel inom psykiatri, drogen LSD. Man gav delfiner, soldater och andra människor LSD för att se om man kunde manipulera psyket och utveckla medvetandet och intelligensen. John Lilly använde sig själv som försöksperson i stor utsträckning under denna tid, och han kombinerade isoleringstanken med LSD för att utvidga sitt medvetande och komma i kontakt med valars och delfiners medvetande.

Lilly kände att valarna och delfinerna hade något att lära oss, när det gäller andlighet, och ville därför länka in sig till

det kollektiva medvetandet där all kunskap finns, även valarnas och delfinernas. Han fann att vissa av valarna, t ex kaskelotten, besitter ett så stort andligt medvetande att det för oss är omöjligt att förstå det och komma i kontakt med det. Delfinerna däremot är mer lika oss och fungerar som en länk mellan valarnas otroliga andlighet och människornas medvetande. De ska också förmedla människornas utveckling till valarna, som är mycket intresserade av vad vi håller på med. Lilly har annars inget intresse av att berätta om hur man ska kommunicera med valar och delfiner, utan säger att alla kan göra det när som helst genom meditation eller drömmar.

Eftersom LSD senare kom att förknippas med utflippade "flower power"-ungdomar, kom många konservativa forskare att helt förkasta den forskning som dr Lilly bedrev under den här tiden.

Att säga att vissa andra varelser var intelligentare än vi och hade ett högre medvetande än det mänskliga, var mer än världen kunde ta. Man kunde också i efterhand skylla på att han tagit droger. Men det fanns människor som kom att beundra dr Lillys arbete mer än någonsin. Äntligen fanns det en vetenskapsman i väst som inte drog sig för att kombinera vetenskap och mysticism.

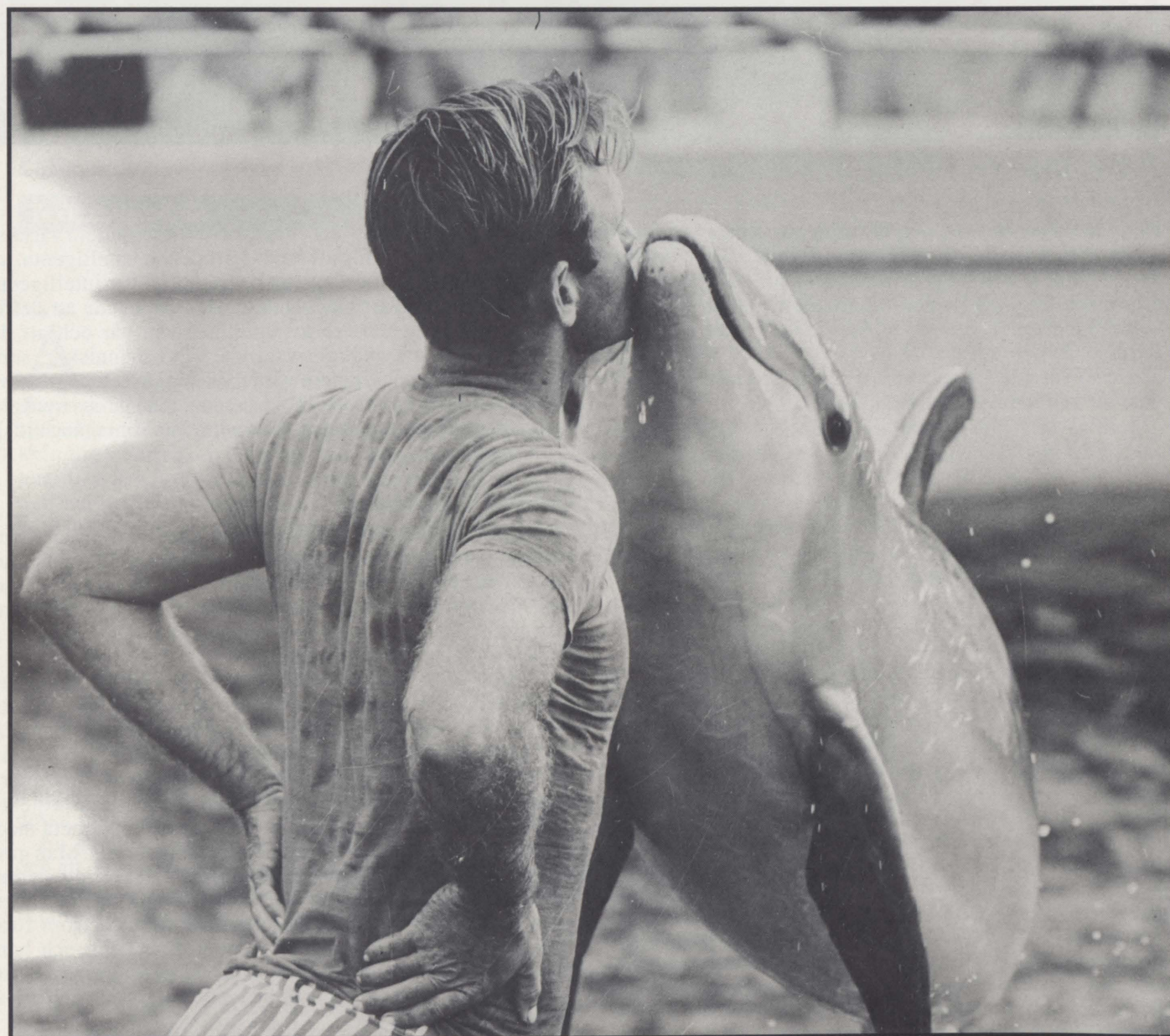
Idag säger den nu drygt 80-årige John Lilly att "jag hoppas jag får leva och se när vi människor kan kommunicera med delfiner och valar. Jag trodde att det skulle gå mycket fortare än vad det har gjort, men jag är övertygad

om att vi kommer att kunna kommunicera med dem verbalt och inte bara genom drömmar och meditation, så som sker nu".

John Lilly tror att det finns ett universellt medvetande – eller som C. G. Jung kallade det, ett kollektivt medvetande. Det är något vi når, när vi mediterar, och där kan vi bestämma oss för att "prata" med valar och delfiner. Lilly hävdar också att de flesta av oss redan har kontakt med valar och delfiner i våra drömmar, som står i nära förbindelse med det kollektivt omedvetna, vare sig vi vet om det eller ej.

Flera japaner är mycket intresserade av Lillys arbete och arbetar fortfarande med det projekt som Lilly initierade på 70-talet, att spräcka språkkoden med hjälp av datorer. De försöker ta reda på om delfinerna har ett språk som liksom vårt är uppbyggt av ord och meningar eller om de kommunicerar med en kombination av rörelser (som vi människor också gör, även om vi inte alltid är medvetna om det) och ord. Man tror att det kan röra sig om en intrikat kombination av ljud, holistiska bilder, kroppsrörelser och känslor, som överförs genom delfinernas biomagnetiska fält.

Artikelförfattaren Lotten Odh simmar med vilda delfiner regelbundet sedan fem år.

Ömhet mellan olika arter. Foto: Pressens Bild.

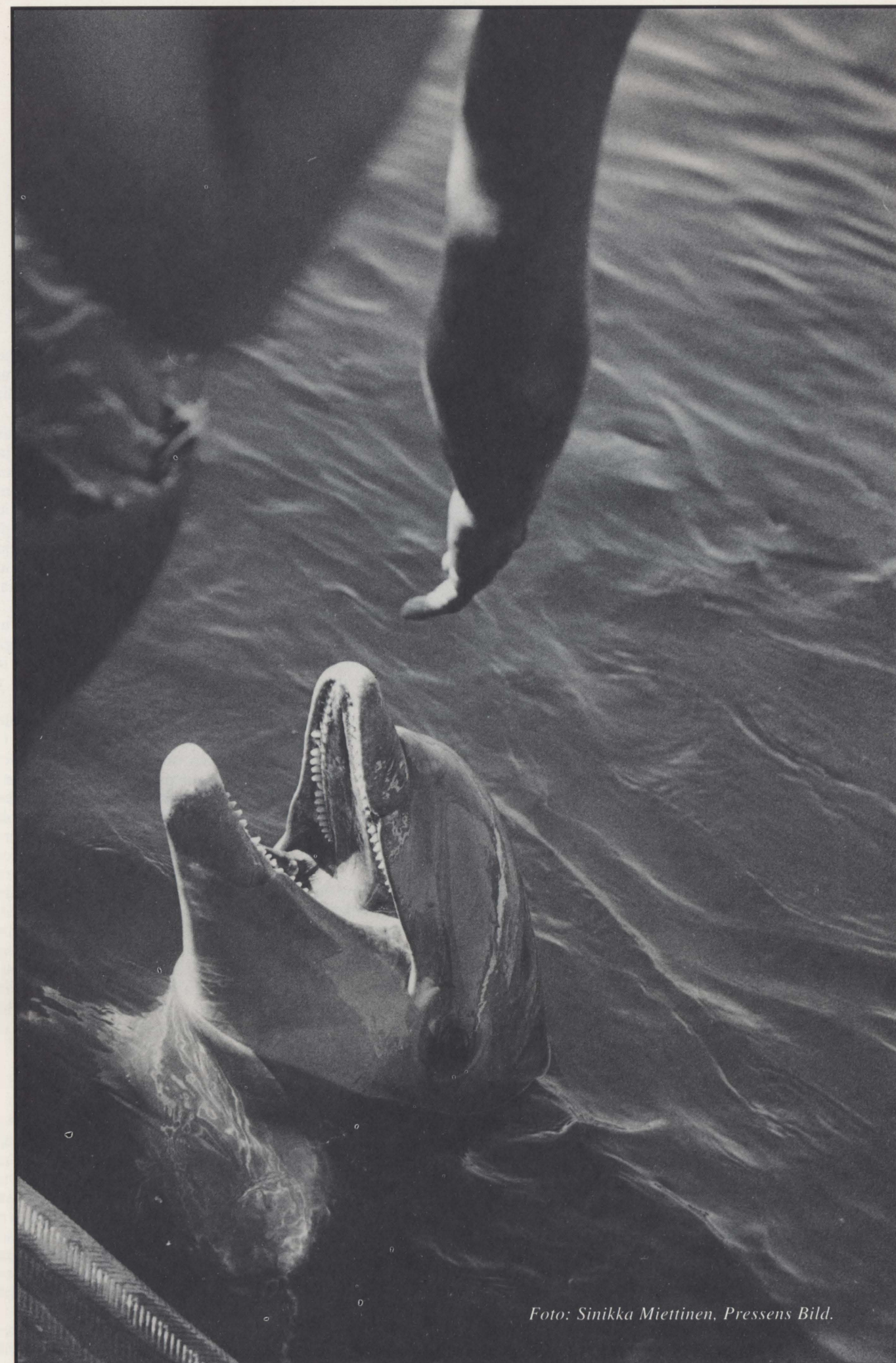

Foto: Sinikka Miettinen, Pressens Bild.

En utomjordisk guide leder mitt liv

Civilingenjören och uppfinnaren Björn Örtenheim står under inflytande av en utomjordisk intelligens, Power of Light, som viskar råd i hans öra.

Text: Björn Örtenheim

Först flygare, flygtekniker och PR-man

Mitt liv har varit inte bara fantastiskt utan också meningsfullt. Vid 18 års ålder fick jag mitt flygcertifikat och kunde uppleva vår fantastiska natur som en fågel från luften.

Jag har också haft flera flygplan under mitt liv, en Tiger Moth, som var ett dubbelvingat öppet gammalt plan från 20-talet, vilket var idealiskt att sväva i med låg fart över trädkorpar och öar i skärgården. Senare köpte jag en Super Cub, och en flygarkompis och jag flög runt i Nordafrika och upplevde mycket, som jag bland annat berättar om i min andra bok "The Universal Story", som snart utkommer. Jag tror att här grundades min kärlek till Skaparens mästerverk, den rena naturen, där allt levande har utvecklats och där vi människor nu skär djupa sår, så djupa att vi skadar Skaparens verk för all evighet. Trodde jag då.

Snart fick jag jobb i utvecklings-teamet för jaktplanet Draken och senare som PR-chef för Columbia Film och efter det Paramount. Nu fick jag också möjlighet att göra egna filmer och reste runt jorden otaliga varv. Jag fick upp ögonen för vad som höll på att hända med vår natur och miljö. Dödshotet stod mycket nära för hela mänskligheten. Vi höll på att förstöra

den plats där vi skulle leva resten av vårt liv. Vart skulle våra barn ta vägen?

Jag blev god vän med mäterre-gissören Ken Annakin, som bland annat gjort "Dessa Fantastiska Män i sina Flygande Maskiner". Jag skrev en story om en rymdcivilisation som kom hit för att hjälpa oss att bli av med alla atomvapen och annat som kunde förstöra vår planet. Ken tände direkt på idén, och vi träffades i hans dåvarande hem utanför Nice i Frankrike och skrev tillsammans ett färdigt screenplay. Det hette "The Atomic Race" (atomkapplöpningen).

Vi började leta efter "locations", dvs fina inspelningsmiljöer. En dag på hösten 1967 tog jag min lilla Super Cub och hade med mig en 16 mm filmkamera och en vanlig pentaxkamera för att ta flygbilder av en tänkbar landningsplats i Sverige för de rymdskepp som fanns med i den planerade filmen och som skulle landa på jorden för att senare hjälpa oss. (Filmen blev aldrig av, eftersom finansierarna inte gillade idén.)

Efter ett par timmars flygning runt västkusten befann jag mig söder om Halmstad, då jag plötsligt upptäckte ett underligt flygande föremål som snabbt närmade sig mitt plan. Det såg ut som en glänsande skiva, och i nästa ögonblick hade den lagt sig några meter från högra vingpetsen och höll sig stadigt på plats där, nästan som om den var skruvad till vingen. Underligt nog blev jag inte rädd utan flög med ena handen och både fotograferade och filmade med den andra. Nu hade jag inte så mycket film kvar i kameran, och det gick ju inte att byta film och samtidigt flyga med en hand. Jag fick ihop några meter film och ett tiotal stillbilder. Det blev litet skakigt, eftersom det blåste ganska bra och det var svårt att hålla planet samtidigt som jag fotograferade.

Så fick jag idén att se om "tefatet" kunde hänga med i avancerade manövrar. Jag gjorde en plötslig vänsterroll och dök rakt ned. Tefatet höll sig exakt intill vingpetsen utan att släpa

efter det minsta. Jag gjorde de mest underliga och ovanliga manövrar, men tefatet hängde kvar, exakt som klistrat.

Jag förstod nu att "dom" kunde läsa mina tankar och visste precis vad jag tänkte göra. Jag gjorde en vänlig s.k. vingtippning som flygare gör, när dom hälsar. Tefatet gjorde likadant och försvann i nästa ögonblick snett uppåt höger med en acceleration som jag aldrig sett förr. Efter några ögonblick skymtade det som en liten stjärna i skyn och försvann.

Senare förstod jag att "dom" var ute för att kontrollera mig inför en uppgift som tilldelats mig av en kosmisk intelligens, som kallar sig Power of Light.

Filmen, som jag tog av tefatet, blev skakig men skarp och jag sålde den till CBS i USA, som visade den över flera TV-stationer på 60-talet. NASA gjorde kontroller och kunde inte upptäcka något fusk. Stillbilderna köptes av det förlag som gav ut Ruth Montgomerys böcker, och en av dem är omslagsfoto på den inbundna versionen av boken "Aliens Among Us" (utomjordingar bland oss) som delvis handlar om mig.

Originalfilmen försvann tillsammans med allt annat som fanns i huset, när Ken Annakins hem i Malibu i Kalifornien brann ned förra året. Jag har försökt få köpa tillbaka stillbilderna från förlaget i USA, men de vill ha för mycket betalt.

Nära döden-upplevelse

Någon tid efter mötet med tefatet var jag nära att dö och hade då en nära döden-upplevelse. Jag förflyttades till en okänd plats, där jag möttes av tre mycket imponerande varelser. Den ena var cirka tre meter lång och klädd i en lång, vit kåpa. Vad jag först noterade var att han inte hade några fötter utan svävade ovanför marken. De andra två var en kvinna och en man. Alla utstrålade vänlighet och självtillit.

Jag fick frågan om jag ville återvända till jorden med ett mycket viktigt uppdrag att hjälpa till att bromsa

Björn Örtenheim får telepatiskt råd från Power of Light. På senare tid har POL även börjat skriva meddelanden direkt i Björn Örtenheims dator. Meddelandena står färdigskrivna på morgonen i filen POL. Sedan är datorn svår att stänga av på normalt vis. Foto: Ztefan Bertha.

den katastrofala utvecklingen mot mänsklighetens undergång. Skaparen ville ge oss därefter en sista chans, så den länge.

Jag skulle hela tiden få all hjälp jag behövde och sedan inte tvingas inkärnera på jorden igen.

Naturligtvis accepterade jag denna utmaning, en äventyrare som jag var.

När jag kom tillbaka till jordelivet, hade jag fått förmågan att se auror och att se vad som skulle hända i svåra situationer. Men inte bara det. Plötsligt tog mäktiga och inflytelserika människor kontakt med mig och erbjöd mig att tala vid universitet, inför regeringar och till och med att vara huvudtalare vid FN:s ungdomskonferens i Honolulu. Jag fick också svara på frågor om framtiden, människan, universum och vad man kunde göra för att vrida utvecklingen rätt – ofta inför en publik på flera tusen högt utbildade personer. Hur kunde jag klara detta? Jo, Power of Light stod

hela tiden i kontakt med mig och gav mig svaren.

Power of Light

Power of Light är en kosmisk intelligens som fungerar som min guide och lärare. En kort tid efter mötet med UFOt, då jag var i en djup personlig kris, hände något märkligt. Jag kom in i något slags transliktande sömn under vilken jag fick möta Power of Light. När jag vaknade upp ur sömnen, var jag fylld av energi och klarsyn – det hade skett en total förändring på några timmar. Sedan dess arbetar Power of Light hela tiden med mig och ger mig instruktioner.

Ibland har jag under mina föredrag fått höra från folk i publiken att de har sett något som sett ut som en stor, ljus aura bakom mig. Jag har aldrig sett den själv.

Det var kanaliserad information från Power of Light som gjorde att jag

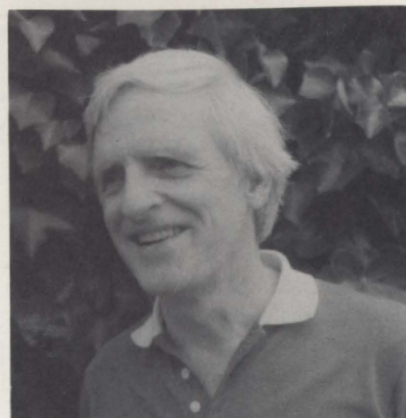
snabbt kunde skriva min första bok "Den magiska vagnen", som bland annat handlar om hur det perfekta samhället, vilket vi måste skapa här på jorden för att överleva, ska se ut.

Genom Power of Light får jag en intellektuell kapacitet som gör att tekniska problemlösningar inte är någon svårighet för mig. Lösningarna bara kommer till mig. Jag har fått möjlighet att bygga rena energisystem som drivs av solenergi, vind och vätgas och som alla fungerar utmärkt, och ständigt får jag resa runt jorden och lära upp företag att bygga dessa energisystem samtidigt som jag får fortlöpande upplysningar från min guide.

Power of Light är utförligt presenterad i Ruth Montgomerys bok "Threshold to Tomorrow", där det längsta kapitlet handlar om mitt liv och mitt nuvarande arbete. Boken har sålts i över 20 miljoner exemplar!

Naturligtvis blir jag hela tiden angrädd av de mörka makterna som för-

Vårt gemensamma skapande

Matthew Fox, teologisk nytänkare.

Vi har alla samma ursprung, Guds väsen, och vi deltar i den gemensamma skapande processen i universum. Om vi inser vårt väsens källa, kan vi tillsammans skapa en underbar värld att leva i. Det menar Matthew Fox.

Matthew Fox är präst och författare, ledare för *Institute in Culture and Creation Spirituality* i Oakland, Kalifornien. Han bringades till tystnad av Vatikanen 1989 och blev formellt utesluten ur Dominikanorden våren 1993 på grund av sina radikala åsikter.

Fox är en uppmärksammat teologisk nytänkare. Följande text återger några huvudtankar i hans bok *The Reinvention of Work: A New Vision of Livelihood for Our Time*.

Man kan säga att vi människor tillsammans utför Ett arbete. Det är vårt släktes samlade arbete. Mystikerna har sett grunden för detta gemensamma arbete i vårt gemensamma ursprung.

Poeten Rainer Maria Rilke^{*)} sa att alltings ursprung finns i en oändlig källa. Om han hade rätt, då är allt arbete, som utförs i universum, förenat i en Enhet. Vårt eget arbete ingår då i en universell arbetsgemenskap; vi är aldrig ensamma, utan alltid förenade med allt annat levande.

Men vi måste, som Rilke också sa, ge denna arbetsgemenskap vårt fulla samtycke. Vi måste medvetet förena oss med universums Stora Arbete. Vi människor är den art på jorden som medvetet kan välja att ingå i det Stora Arbetet. Vi kan välja att syssla med strunt, hugga ner regnskogar, förtrycka andra varelser, samla rikedomar på hög, föra krig. Men vi kan också välja att i vårt arbete förenas med universums Stora Arbete, och då sker det i en stor gemenskap, grundad i vår tillvaros gemensamma källa.

Tao Te Ching säger:

"Att inse sitt ursprung är visdomens grund."

Om det är visdomens väsen att vi inser vårt ursprung, då är denna insikt också det kloka arbetets grund. En ny mänsklighetens skapelsehistoria behövs; den har möjlighet att väcka vår visdom. Om vi ser att vi har ett gemensamt ursprung, då skänker det mening åt vårt arbete och vår tillvaro. Det ger också mening åt våra relationer med andra

varelser; det är inte bara vi människor som har ett gemensamt ursprung, utan vi delar detta med allt levande.

Dagens vetenskapliga skapelsehistoria säger oss att vi alla kommer från en enda urgnista, vilken från sin början för 15 miljarder år sedan expanderade i 750.000 år. De mystiska traditionerna säger samma sak, till exempel Tao Te Ching:

"Varje enskilt liv i universum skall återvända till det gemensamma ursprunget. Det innebär frid."

Allt har alltså ett och samma ursprung. Tao Te Chings undervisning fortsätter:

"Om du inte inser vad källan är, stapplar du omkring i förvirring och sorg. När du förstår var du kommer ifrån, blir du naturligt fördragsam, osjälvisk, glad, godhjärtad som en farmor, värdig som en kung. Försänkt i Taos under kan du hantera vad än livet ger dig, och när döden kommer, är du redo."

Mäster Eckhart^{**)}, 1200-talets tyske mystiker, skriver att vårt arbete hämtar all sin kraft ur Guds väsen. Vårt arbete lever. Man skulle kunna säga att vi ger det liv, men källan till dess liv kommer från dess förmåga att hämta kraft ur Guds väsen. Detta gör vårt arbete heligt.

När nu vårt arbete har Guds väsen som källa, då har det sin grund i medkänsla. Eckhart säger att "vad Gud än gör, så ger det uttryck för medkänsla". Detta betyder att all skapelse har sin grund i medkänsla, barmhärtighet.

Om vi verkligen kunde uppleva vad Eckhart skriver, att vårt arbete har sin grund i Guds väsen, då skulle det skapa en värld fylld av under att leva i. Arbete skulle bli en glädje, ett nöje, en fest, ja till och med en förtrollning.

Arbete kan ske i hänryckning. Vi kan bli helt förlorade i det. Vi blir så inneslutna i Gud att vårt arbete utförs "gudomligt i Gud".

Vi lever i Guds väsen, och vårt arbete springer fram ur Guds väsen, liksom all skapelse i hela universum. Det är en helig källa.

^{*)} Rainer Maria Rilke (1875-1926) österrikisk författare. Hans första betydande verk var *Das Stufenbuch* (1905) vars dikter är tillkomna under intryck av rysk mystik. BZ

^{**)} Mäster Eckhart (ca 1260-1327) tysk dominikanmunk och mystiker, som huvudsakligen verkade vid sin ordens lärdoms-säten. Han försökte teologiskt formulera den utsägbarsa mystiska erfarenheten. Han menade att Gud är En, och till den gudomliga Enheten hör också själen innerst inne, i själgrunden. Mystikerns väg går därför till avskildheten och föreningen med Gud, men hängivenheten måste återspeglas i triviala jordiska uppgifter. Som uppbyggelseförfattare spelar Eckhart alltså stor roll. På svenska har bl a utgetts *Undervisande tal* (1922) och *Predikningar* (1961). BZ

Översättning och bearbetning: Britta Zettmar och SM.

Dr Larry Dossey

LÄKANDE ORD

om bönen kraft
och medicinsk tillämpning

**Du får som läsare av Sökaren 102:— i rabatt på
Läkande ord — om bönen kraft och medicinsk tillämpning**

Dr Larry Dossey

Är bönen läkande kraft en medicinsk upptäckt som är den bäst bevarade hemligheten någonsin? Ja, det menar dr Larry Dossey i boken *Läkande ord*. Boken är ett provocerande men modigt bidrag för att brygga över det rent vetenskapliga och det andliga, mellan den fysiska och den immateriella världen.

Larry Dossey visar med övertygande argument hur bönen kompletterar annan god medicinsk behandling. Med hjälp av sitt tioåriga forskningsarbete presenterar Larry Dossey studier som visar att bönen kan vara en lika säker och kraftfull hjälp som droger och kirurgi.

Med hjälp av bönen är det möjligt för var och en att uppamma den tillit, uthållighet och kraft som är nödvändig för att bemästra och orka igenom svåra livssituationer.

Översättning Willy Pfändtner. Inbunden 285 sidor.

Normalpris L0 312:- Du betalar bara 210:- plus postens avgifter

Ring idag! En lämplig present eller julklapp!

energica förlag 0250-420 55

Dr Larry Dossey är vice ordförande i alternativmedicinska kommittén vid National Institutes of Health (Folk-hälsainstitutet) i USA.

Madame Blavatsky och överste Olcott grundade Teosofiska Samfundet.

skap. Han menar att det finns metoder varmed man kan utnyttja de dolda krafterna i människan och i kosmos på samma sätt som vetenskapsmannen gör i sitt laboratorium.

Att endast ett fåtal människor erkänner existensen av en dold verklighet bekymrar inte ockultisten. Han ser det så att den som fått en glimt av den högre världen vet att den existerar.

Den ockulta visdomen betecknas oftast som *esoterisk*. Ordet kommer från grekiskans *esoterikos*, som betyder kunskap förbehållen en krets *invigda*. Motsatsen är *exoterisk* kunskap, som är allmänt tillgänglig. Dessa begrepp har idag mist sin ursprungliga betydelse i och med att den ockulta visdomen, som tidigare var strängt hemlighållen, i vår tid i stor utsträckning har offentliggjorts.

Den ockulta litteraturen är riklig men för det mesta okritisk, subjektiv. Mycket sällan finner man sakliga analyser.

Det följande är en förkortad version av några delar i min bok "Den ockulte lösning".

Madame Blavatsky

Helena Petrovna Blavatsky föddes i en rysk adelsfamilj 1831. Ännu inte 17 år gammal gifte hon sig med den 69-årige generalen *Nikofor Blavatsky*, men efter tre månaders äktenskap lämnade hon sin äldrande man och gav sig ut på en upptäcktsresa i världen, vilken skulle vara i 25 år. Hon reste ensam och tomhänt. Det enda hon tog med sig från äktenskapet var namnet Blavatsky.

1848 finner vi henne i Konstantinopel, 17 år gammal, ensam och redo att börja jakten på den dolda visdomen.

Det är svårt att rekonstruera hennes liv under denna tid. Men genom hennes dagboksanteckningar och brev, berättelser från personer som mötte henne under vägen samt hennes senare nedskrivna erinringar kan vi få en serie glimtar av hennes liv under denna reseperiod.

1850 studerade hon i Kairo gammal-egyptisk och koptisk magi. Flera gånger var hon i USA, där hon uppsökte indianer för att lära sig deras

naturmagi, och hon for till Amerikas sydstater för att studera voodoo-ceremonier. Till Sydamerika reste hon för att komma de gamla indianska kulturerna på spåret och ta del av den förlorade visdomen om gudarna. Men först och främst gick färden till Asien; hon besökte Indien, Burma, Siam och Kina, och överallt uppsökte hon "heliga" män och kvinnor och studerade yoga. I Indien blev hon fascinerad av yogiernas och fakirernas mirakulösa förmågor, och det gick upp för henne att det inte bara rörde sig om avancerade trollkonster, utan att deras prestationer var följden av ockult träning och utveckling under flera år.

Till slut gick färden till Tibet. Hon hade hört att de andliga Mästarna höll till där, de som tillhörde det hemliga *Vita Broderskapet*. Flera gånger försökte hon komma in i Tibet men blev nekad inresetillstånd av de engelska myndigheterna, som trodde att hon var rysk spion. Själv hävdade hon att hon till slut lyckades tränga in i det mest slutna av alla länder och nådde fram till Mästarnas oas, där hon stannade i sju år. De flesta som studerat hennes liv, betvivlar detta påstående. Det finns nämligen inga andra källor än hennes egna uppgifter, och de är ibland starkt motstridiga.

Men oavsett om H.P. Blavatsky fysiskt befann sig i Tibet eller inte, så var hon intensivt upptagen av att finna Mästarna och få tillgång till deras ockulta visdom. Hon hävdade att hon i visioner kunnat se Mästarna ända sedan sin barndom och att hon vid åtminstone ett tillfälle hade mött sin egen Mästare, *Koot Hoomi*. Det var sommaren 1851, när hon var i London. En dag, när hon var ute och promenerade, fick hon syn på en lång och majestätisk indier, som var omgiven av ett folje på flera personer. Då de kom närmare, kände hon genast igen honom. Det var Beskyddaren från hennes barndoms visioner. Hon ville springa fram och kasta sig i hans armar. Men han gav henne ett avvisande tecken, och hon stod förlamad, när han försvann i folkmängden.

Följande dag tog hon en promenad i Hyde Park, och när hon stod vid insjön Serpentine, fördjupad i tankar, stod Mästaren framför henne, leende. Han förklarade att han tillhörde det *Stora Vita Broderskapet* och att de behövde hennes hjälp för att främja en mäktig andlig impuls till mänsklighetens bästa: Hon skulle stå i spetsen för en omfattande andlig rörelse, och för denna viktiga uppgift måste hon förbereda sig under många år.

Helena Petrovna Blavatsky beslöt

sig för att svara ja på Mästarnas önskan. Hon hade då just fyllt 20 år.

Föreställningen om Mästarna och det Stora Vita Broderskapet har spelat en stor roll inom teosofin och även inom flera andra ockulta riktningar. Den officiella teosofiska beteckningen är Mahatma (stor själ) men på engelska används ofta ordet Master (Mästare). Enligt teosofin är en Mästare en invigd av högsta graden, ett upphöjt väsen, som är i besittning av en visdom och makt som motsvarar den status han har uppnått i andlig utveckling.

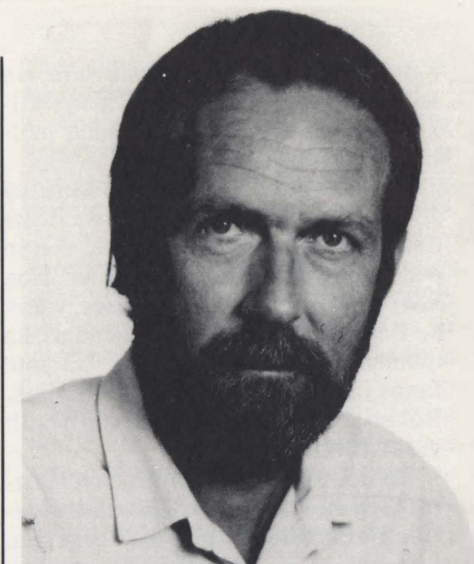
Enligt teosofin förutsätter andlig utveckling reinkarnation. Människan genomgår en utveckling genom miljoner år och tusentals jordiska inkarnationer. Under varje inkarnation gör människan erfarenheter som för henne ett stycke vidare på den oändligt långa vägen mot målet, som är medvetandegörande av det Högre Jaget, vilket betyder att människan får en gudomlig status.

Teosoferna menade att Mästarna höll till i en otillgänglig trakt i Tibet och att de kontrollerade de kosmiska krafterna i så hög grad att de kunde uppträda antingen i sin fysiska kropp eller i sin andliga form, allt efter sin egen vilja. De var inte bunda av avstånd utan kunde på ett ögonblick förflytta sig från Tibet till London. Teosoferna föreställde sig också att alla Mästarna tillsammans utgjorde det Stora Vita Broderskapet, som leder världsutvecklingen genom att inspirera människor.

Det som drev madame Blavatsky ut på de ändlösa resorna var övertygelsen att tidigare högkulturer haft tillgång till en mysterievisdom som senare gått förlorad. Hon tänkte att om det i olika delar av världen ännu fanns kvar fragment av denna ockulta visdom, så gällde det att samla dessa bitar och rekonstruera en sammanhängande andlig världsförklaring.

Samtidigt sökte hon efter vägar som kunde utveckla och öppna hennes andliga sinnen och göra henne seende i den andliga världen.

I början av 1860-talet uppehöll hon sig en längre tid i Kaukasus. Där drog hon sig tillbaka för en meditativ enslingstillvaro. Hon behövde stillhet och ro för att smälta intrycken från många års resor, och dessutom sökte hon ensamhet för att kunna praktisera vissa magiska tekniker som hon lärt sig. Plötsligt blev hon sjuk med häftig och långvarig feber. Ibland befann hon sig i koma, ibland i ett vaket, apatiskt

Karl M. Hartveit har skrivit boken "Den ockulte lösning" (Dreyers Forlag, Oslo, 1988) som är "en resa in i den ockulta världen". Han skriver i en inledning att "resan går in i en föreställningsvärld som några beskriver som den sanna verkligheten men andra anser är övertro och fantasi och som åter andra menar kvalificerar för tvångsintagning på slutan anstalt". Han rekommenderar läsaren ett kritiskt men öppet sinne.

tillstånd. Under sjukdomen upplevde hon att hennes inre splittrades i två personligheter. I detta schizofrena tillstånd skedde en betydelsefull förändring av hennes mediumistiska förmågor. När sjukdomen var över, upptäckte hon att hon fått full kontroll över sina mediumistiska anlag. Själv var hon övertygad om att sjukdomen bara var ett yttre tecken på ett inre utvecklingssprång och att det måste vara Mästarna som stod bakom.

Hon återupptog sina vandringar. Men i början av 1870-talet kände hon ett starkt behov att göra något mer än att för egen del jaga den hemliga visdomen. Hon kände att tiden var inne för ett organiserat angrepp på materialismen. 1871 startade hon i Kairo *Société Spirite*, som bestod av en grupp människor som skulle företa en "vetenskaplig" undersökning av spiritismen. Men gruppen blev snart upplöst, och åter började hon vandra i Europa till dess hon 1873, 42 år gammal, mottog en tydlig "order" från Mästaren: *Res till Amerika!*

1875 grundade hon i New York tillsammans med överste *H.S. Olcott* *Teosofiska Samfundet*. 1877 gav hon ut boken *Isis Unveiled*. Enligt hennes dagboksanteckningar var det hela tiden Mästaren Koot Hoomi som inspirerade henne. Hon hade utvecklat förmågan att försätta sig i lätt trans, och

Några blad ur ockultismens historia

Karl M. Hartveit har skrivit en bok om ockultismens historia, från Pythagoras till *A Course in Miracles*. I det följande berättas om en intressant del av denna historia.

Text: Karl Milton Hartveit

Vad är ockultism?

Ordet ockult kommer från latinets *occulus*, som betyder något dolt och hemlighetsfullt. Ockultister strävar efter kunskap om och erfarenhet av en dold verklighet, som de anser kan uppfattas endast med "andliga" sinnen.

För ockultisten har denna dolda verklighet en objektiv existens, men i en annan dimension än den materiella världen. Därför ser inte ockultisten på sin verksamhet som ett romantiskt och intuitivt svärmeri, utan som en veten-

Det ockulta svaret

i det tillståndet kontaktade hon sin ledare i andevärlden, *John King*, vilken fungerade som mellanhand mellan henne och Mästarna.

Isis Unveiled är en digert verk på 1300 sidor, vilket behandlar de flesta områdena inom ockultismen, magin och den gamla mysterievisdomen. Hon hänvisar till över hundra källor, varav de flesta var glömda och legendariska manuskript som på hennes tid inte fanns i några västerländska bibliotek. Boken är ett försök att teckna en ockult världsförklaring.

En del av innehållet beskriver *astral- och etervärlden* och *akashakronikan*. Dessa föreställningar är urgamla. Astralvärlden förklaras vara en del av verkligheten som finns mellan den fysiska och den andliga världen. Den genomtränger den fysiska världen och är en utvidgning av denna och den plats där de döda uppehåller sig och där allting har en mycket starkare intensitet än i den fysiska världen. Människan har också en *astralkropp* som är den själsliga och instinktiva delen av henne och där de psykiska processerna äger rum. Människans astralkropp förbinder henne med den makrokosmiska astralvärlden, och det är möjligt att genom meditativa ansträngningar utveckla astrala sinnesorgan och bli seende i den delen av verkligheten. Astralsubstansen är icke-fysisk men har ändå en viss utsträckning i rummet och tiden och framför allt är den en värld som styrs av helt andra lagar än dem som styr den fysiska världen. Madame Blavatsky hävdade bland annat att Mästarna kunde lösgöra sin astralkropp från den fysiska kroppen och med tankens hastighet föra den till vilken plats som helst på jorden.

Akashakronikan är en astral ljussubstans där allt som sker på jorden blir inpräglad. De invigda kan skåda in i akashakronikan och således få veta allt som skett i historien. Teosofen *Scott Elliot*, som gav ut en bok om Atlantis 1896, hävdade att bokens innehåll var ett resultat av en klärvoajant undersökning av astralvärlden.

Förutom astralvärlden och astralkroppen menar teosoferna att det finns en översinnlig etervärld och en eterkropp, som befinner sig mellan astralvärlden och den fysiska världen.

I boken *Den hemliga läran*, där madame Blavatsky försökte ge de teosofiska tankarna en slutlig skriftlig utformning, var det återigen Mästarna som talade genom henne.

1891 avled Helena Petrovna Blavatsky i London.

H.P. Blavatsky sökte förlorad visdom.

Visa män från öst

På 1890-talet kom indisk religion på allvar in i europeiskt och amerikanskt andligt liv.

Medan kristenheten har fördömt ockultismen och dess strävan att erövra gnosis, kunskap, som kättersk och hänvisat människan till trons sfär, så är förhållandet inom indiska religioner det diametralt motsatta. Där ingår det kosmiska perspektivet som en naturlig del i religionerna. Man kan säga att indiska religioner har en ockult kärna.

I Indiens religiositet beskrivs allt jordiskt som illusioner. Det är överklagt och osant – och kallas *maya*. För frälsning är *maya* det stora hindret. De allra flesta människor identifierar sig med sitt jordiska liv och är därmed fångade i mayas klor. Människosjälens, som i hinduismen kallas *atman*, be-

traktas som en gudomlig gnista, som en gång framsprungit ur Världsguden *Brahma*. Här finns emellertid en nyansskillnad mellan de två stora filosofiska riktningarna inom hinduismen. *Sankya-filosofin* menar att det har uppstått ett oändligt antal själsgnistor som har ett sken av självständighet men vars innersta natur längtar tillbaka till en total sammansmältning med sitt andliga ursprung, *Brahma*. *Vedanta-filosofin* anser att *Brahma* är odelbar. *Brahma* är därför både det makrokosmiska Världsljuset och odelad i varje människa. När människan upplever sin individualitet som en separat enhet, beror det på mayas illusionsvärld. Inom båda dessa tankeriktningar ligger vägen till frälsning i att genomskåda *maya* och frigöra det gudomliga ljuset.

Den själ som inte genomskådar mayas värld, måste återvända till jor-

den i ständigt nya inkarnationer. Tankar och handlingar tvingar själen tillbaka i en fysisk kropp tills den lyckas bryta sig ut ur *Livets hjul* och bli en frigjord själ. *Yoga* är en väg till frigörelse.

Inom buddhismen menar man att allt som är av jordisk, förgänglig natur leder till lidande. Buddha förklarade att orsaken till allt lidande är människans fasthållande vid existensen. Det är i synnerhet människans jagupplevelse, att hon ser sig som en separat individ, som orsakar lidandet. Upplevelsen att vara ett individuellt väsen knyter människan till jorden, och det hindrar andens frigörelse och leder till lidande. Därför är målet med olika ockulta tekniker att upplösa jagkänslan.

Inom indisk religion är idealet en människa med ett starkt nedtonat jagmedvetande, vilken kan handla utan begär och som mentalt sett fullständigt har distanserat sig från det hon tänker, känner och gör. En sådan människa kan bryta sig ut ur Livets Hjul.

Yogans mål är en sammansmältning mellan den individuella själen och världssjälens. *Yoga* betyder förening. Det sista stadiet är *samadhi*, som innebär en djup kontemplation där man fullständigt smälter samman med den yttersta verkligheten och får del av ett permanent kosmiskt medvetande. Detta tillstånd liknas ibland vid den kristna mystikens *unio mystica*.

Vivekananda

1893 hölls ett religionernas världsparlament i Chicago. Dit kom representanter för alla världens religioner och religiösa strömningar. Särskilt uppmärksamhet bland de färgrika deltagarna väckte hindun *Vivekananda*, som trollband publiken. Hans reformerade hinduism byggde på *Ramakrishnas* vedantafilosofi. *Vivekananda* var motiverad av en brinnande önskan att bringa den eviga sanningen till det andligt förmörkade västerlandet.

Som en väg till andlig upplysning anvisade *Vivekananda kundaliniyoga*. *Kundalini* är ett namn på den eterisk-kosmiska energi som sägs genomsyra hela universum i ett komplicerat nätverk av energikanaler. Också människans eterkropp anses genomvävd av ett sådant energimönster. *Kundalini*energin omtalas som en kosmisk kraft av en dimension som är okänd för vetenskapen. Man hävdar att *kundalini* sover i den oupplysta människan, men att det finns en metod som kan väcka och aktivera denna kosmiska kraft. Men man skall gå

Vivekananda ville lära västerlandet vedantafilosofin.

mycket försiktigt fram, för *kundalini* kan vara livsfarlig, om den släpps lös utan att kontrolleras. Om den emellertid kan väckas och styras, då kan den ge människan en oanad möjlighet till medvetandeutveckling. *Kundalini* kan då aktivera människans andliga sinnen och som ett yttersta mål leda människan till ett permanent kosmiskt medvetande, *samadhi*.

Annie Besant

Vid början av 1900-talet splittrades teosofin i tre olika riktningar. I spetsen för två av dem stod de två kvinnorna *Annie Besant* och *Alice Bailey*. Den tredje riktningen konstituerade sig 1913 som en helt ny ockult lära; det var *Rudolf Steiners antroposofi*.

Annie Besant föddes 1847. 20 år gammal gifte hon sig med en präst, *Frank Besant*. Tidigt började hon tvivla på Bibelns sanning, och 1873 bröt hon med kristendomen och lämnade sin man, ett mycket modigt steg i det viktorianska England. Då hade hon redan gett ut skriften *Om Jesus av Nasarets gudomlighet*, som var genomsyrad av en radikal och antityrklig hållning. Annie Besant kastade sig nu med entusiasm in i kampen för sociala och politiska reformer.

Under de följande femton åren verkade hon som folktalare och politisk agitator. Stora folkmassor samlades när hon stod i talarstolen. Hon var ateist och kämpade mot kyrkans hyckleri och för kvinnans frigörelse och födelsekontroll. 1884 blev hon socialist och slöt sig till det beryktade *Fabian Society*. Nu var hon en fullständig materialist. Men så vaknade det gamla gnagande tvivlet. Hon frå-

gade sig om hennes nya livssyn verkligen var sanningen.

Annie Besant kom in i en svår livskris. I sin självbiografi skriver hon att hon gjorde desperata försök att tränga genom mörkret och få bevis för själens och den översinnliga världens existens. En kväll, när hon satt ensam med själens längtan efter vetskap, hörde hon Mästarens röst och han lovade henne att hon snart skulle finna ljuset.

Hade detta hänt några år tidigare, skulle hon ha betecknat upplevelsen som hallucinationer. Men i den livskris hon nu befann sig i, tycktes händelsen visa henne sanningen. Hon fylldes av en skälvanande förväntan. Fjorton dagar senare fick hon en bok för recension. Det var H.P. Blavatskys "Den hemliga läran". Hon läste boken, och läste den omigen. Här fanns Sanningen! Hon kände igen den. Nästan över en natt lämnade hon sin socialistiska åskådning och blev teosof. Hon var då 42 år gammal.

Med en gång blev hon en helhjärtad och entusiastisk teosof. Snart blev hon madame Blavatskys närmaste medarbetare och mest hängivna lärjunge. Hon kom att tillhöra den ledande krets av teosofier som kallades *Esoteric Section*. Som medlem av den inre kretsen måste hon underkasta sig Mästarnas auktoritet, vilket hon utan tvekan gjorde. För hennes tidigare vänner var detta en makaber paradox. Hur kunde en människa som tidigare hade visat en kompromisslös självständighet i tanke och handling plötsligt och fullständigt acceptera en osynlig Mästares auktoritet?

Senare detta dramatiska år, medan hon befann sig i Frankrike, mötte hon själv Mästaren. Hon vaknade en natt, satte sig upp i sängen och såg Mästarens strålande astrala gestalt. Från den

Annie Besant, ateist som blev ledande teosof.

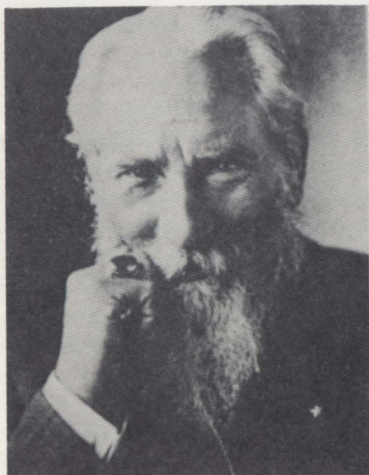
Det ockulta svaret

stunden var hon Mästarens trofasta och lydiga redskap.

Efter madame Blavatskys död 1891 blev hon ledare för Esoteric Section och därmed i verkligheten ledare för den världsomspännande teosofiska rörelsen.

1893 reste hon till Indien. Det blev en upplevelse av att "komma hem". Upplevelsen att höra hemma i den indiska andliga traditionen vars stark att hon offentligt förklarade att hon var hindu. Hon arbetade sedan för att föra indisk ockultism till väst och även för västliga sociala reformer i Indien.

Annie Besant hävdade att hon var klärvoajant, och tillsammans med den likaså klärvoajante *Charles Leadbeater* utförde hon "ockulta undersökningar och experiment". Dessa gick bland annat ut på att utforska teosofernas tidigare jordiska inkarnationer. Ett intressant resultat av undersökningarna var att ungefär alla världshistoriens betydande personer nu tycktes vara samlade i den teosofiska rörelsen, i synnerhet i ledningen.

Charles Leadbeater upptäckte Krishnamurti.

Krishnamurti

Inom den teosofiska rörelsen uppkom en förväntan om den nya Världsfrälsarens ankomst. Nyårsaftonen 1908 gick det ut ett tillkännagivande från högkvarteret i Indien att hans ankomst var nära förestående. Bakom denna förväntan låg den gamla indiska *avatar*-föreställningen, som gick ut på att i varje tidsålder uppträder en jordisk inkarnation av den högste Guden, vilken ger människorna den eviga Sanningen i en form som är anpassad till mänsklighetens medvetandenivå. Teosoferna menade att de stod på trös-

keln till en ny tidsålder, vilket för dem betydde att en avatar snart skulle komma.

Strax före tillkännagivandet hade Leadbeater upptäckt en indisk pojke på 13 år, som väckt hans intresse. Efter en klärvoajant undersökning av pojkens tidigare liv kom han och Annie Besant till slutsatsen att pojken var den kommande Världsfrälsaren. Den unge indiern hette *Jiddu Krishnamurti*. Han adopterades av teosoferna och gavs bästa möjliga skolning med tanke på sin världshistoriska uppgift. Annie Besant och Charles Leadbeater förklarade att det var Mästarna som genom telepatisk kontakt gav instruktioner om hur Krishnamurti skulle uppföras.

En stor förväntan uppkom inom den teosofiska rörelsen. Några såg vid ett tillfälle en lysande aura kring den unge Krishnamurti, andra observerade en lysande stjärna över hans huvud. Detta visar tydligt att en messiansk kult med starka hysteriska övertoner höll på att utvecklas bland teosoferna.

Krishnamurti höll 1925 ett tal, där hans röst plötsligt förändrades och orden tycktes bära på en dittills okänd andlig kraft. Han sa bland annat att "jag skall göra er fria". Efteråt förklarade Annie Besant att det var Kristi röst som hörts för första gången på 2000 år: Världsfrälsaren hade kommit.

Teosoferna hade storslagna planer för framtiden, där Krishnamurti skulle vara andligt centrum. De menade att en omedelbar verkan av Kristi återkomst skulle bli upprättandet av en ny och världsomspännande religion, som till skillnad från de flesta tidigare religioner skulle lära ut ockulta sanningar.

Men 1929 kollapsade den teosofiska Messiasdrömmen. Krishnamurti framträdde och förklarade att han inte var den nya Messias och inte representerade teosofernas nya världsreligion:

"Jag hävdar att Sanningen är ett väglöst land", sa han. "Man kan inte närma sig den via någon som helst väg, religion eller sekt ... Sanningen är gränslös, obetingad och omöjlig att nå längs en väg, och den kan inte bli organiserad ... Jag önskar inga anhängare ... Mitt enda mål är att göra människor fria."

Efter tjugo års massiv ockult indoktrinering bröt sig Krishnamurti ut ur sitt andliga fängelse och kastade Messiasbördan av sina axlar.

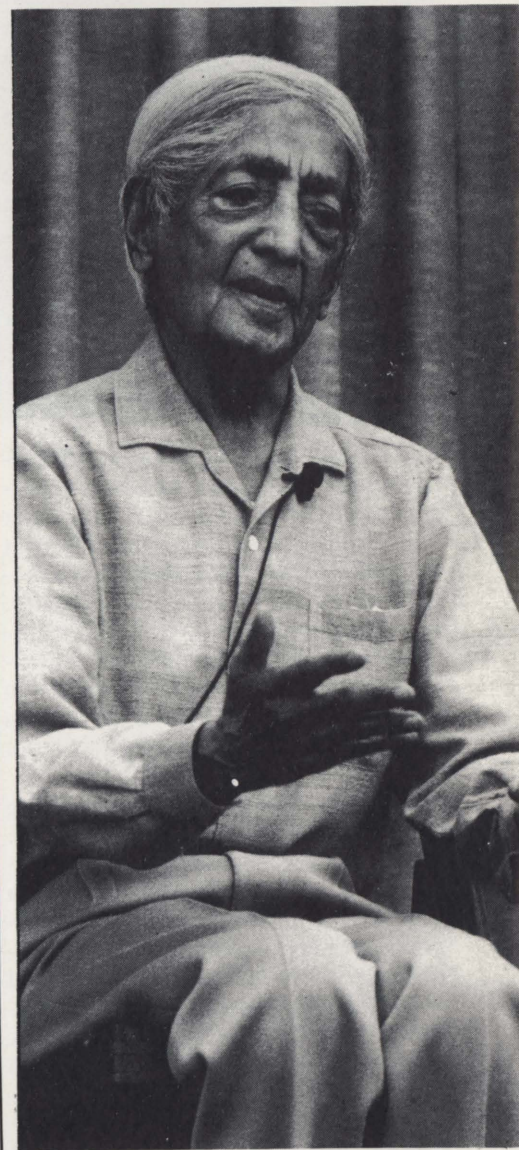
Från 1929 fram till sin död 1986 fortsatte Krishnamurti sin roll som en anti-Messias, och genom böcker och

föredrag utvecklade han en egen "väglös väg" till Sanningen.

Efter fiaskot med Världsfrälsaren slutade tillströmningen av medlemmar till Teosofiska Samfundet. Medlemsantalet minskade katastrofalt. Teosofins storhetstid var över. När Annie Besant dog 1933, 85 år gammal, lämnade hon ett ockult imperium i förfall. Efter hennes död har Teosofiska Samfundet levt vidare i ett slags skuggtillvaro. Till och med Mästarna tycks ha övergett samfundet. Kanske fanns det inte fler ockult kompetenta personer att verka genom?

Men på 1920-talet och framöver dök samma Mästare upp som inspiratörer bakom bakom flera nya intressanta ockulta rörelser – eller rättare sagt: det hävdas att det är Mästare som står bakom.

Övers fr norska: SM.

Krishnamurti kastade av sig Messiasmanteln.

Andlig utveckling enligt Scott Peck

Om den andliga utvecklingens olika stadier skriver den amerikanske författaren Scott Peck. En enhetsmystik ser han som det högsta stadiet.

För mer än 15 år sedan utkom i Amerika Scott Pecks bok "Den smala vägen", som blev mycket uppmärksam och såldes i mer än fem miljoner exemplar. Nu har han skrivit en fortsättning. Helt följdriktigt heter den "Vidare på den smala vägen" (Libris 1994). Den boken är liksom den förra mycket lärorik, och jag har speciellt fastnat för det kapitel som har rubriken "Andlighet och den mänskliga naturen". Där skriver Scott Peck bland annat att ju äldre vi blir, desto mer *låsta blir vi i vårt beteende* och i det sätt vi ordnar vårt liv på och desto mer övertygade blir vi om att just *vår* världsbild och *våra* åsikter är de enda rätta. Så behöver det emellertid inte vara, menar Scott Peck och erinrar sig författaren *John Marquand*, som han träffade i sin ungdom. Denne var "intresserad av allt och kunde ändra uppfattning både tre och fyra gånger samma vecka". Han förstod att den mannen i stället för att åldras mentalt hade blivit yngre och var mer öppen och flexibel än de flesta barn och tonåringar. Peck säger att "vi behöver inte åldras mentalt. Vi måste åldras fysiskt. Alla kommer vi så småningom att bli skröpliga och dö, men de flesta av oss behöver inte sluta att utvecklas mentalt. Därför är just förmågan att genomgå en ständig förändring och förvandling det mest utmärkande draget hos den mänskliga naturen, även om vi tyvärr ofta kastar bort möjligheterna".

I ett avsnitt "Den andliga utvecklingens olika stadier" skriver Scott Peck att vår förmåga till förvandling och förändring också kommer till synes i vår andlighet. Under årens lopp har många tänkare genom att studera sig själva konstaterat att vi inte alla befinner oss på samma punkt andligt eller religiöst, utan att det finns olika stadier i den andliga utvecklingen. En person som blivit mycket känd för att ha skrivit om detta ämne är *James Fowler*, som är professor vid *Candler School of Theology* vid Emoryuniversitetet i USA och författare till bland annat "*Stages of Faith*". I den boken beskriver Fowler sex stadier av andlig utveckling. Scott Peck komprimerar dessa till fyra men anser att han i grunden säger detsamma som Fowler, även om han i viss mån förenklat dennes framställning.

Det första stadiet kallar Scott Peck det *kaotiska/antisociala* stadiet. I det stadiet beräknar han att cirka 20 procent av (den amerikanska) befolkningen befinner sig. Stadiet kännetecknas av frånvaro av andlighet. De människor som befinner sig där är mycket principiösa. Författaren kallar stadiet antisocialt därför att människorna där "kan spela kärleksfulla, men alla deras relationer till omgivningen är ägnade att tjäna deras egna syften och kännetecknas av fördold, eller öppen, manipulation. Kaotiskt är detta stadium därför att dessa människor, eftersom de är principiösa, inte styrs av andra mekanismer än sin egen vilja". Människor i detta stadium kan få problem av olika slag, men om de har självdisciplin och ambitioner kan de uppnå prestigefyllda maktpositioner, "kanske till och med bli presidenter eller berömda predikanter".

Stadium två kallar författaren det *formella/institutionella* stadiet. Människor i detta stadium är beroende av något slags institution för att klara sitt liv. Sådana institutioner kan vara fängelser, armén, stora företag, men för de allra flesta är det kyrkan, och merparten av de trägna kyrkibesökarna befinner sig i stadium två enligt författaren. Kännetecknande för dessa kyrkibesökare är att yttre former är mycket viktiga för dem, och de blir upprörda om gudstjänstordningen och liturgin förändras. Människor i stadium två har oftast en extern gudsbild: Gud som befinner sig "däruppe" eller "därborta". Gud ses också ofta som en manlig gestalt, kärleksfull men också straffande.

Stadium tre kallar Scott Peck det *skeptiska/individuella* stadiet. Så här skriver han: "För att än en gång generalisera kan man säga att människor i stadium tre ligger före dem i stadium två i sin andliga utveckling, även om de inte är religiösa i ordets vanliga bemärkelse." Till detta stadium hör människor som är djupt engagerade i samhällsfrågor. De utgör ofta ryggraden i olika organisationer, exempelvis miljörörelser. De kan vara forskare eller åtminstone vetenskapligt intresserade. "Men utan undantag är de sannings-sökare. Och om de söker sanningen tillräckligt djupt och brett, kommer de att börja finna vad de söker. De kommer att kunna foga samman tillräckligt många bitar av sanningen för att ana en glimt av den stora bilden och se att den inte bara är oerhört vacker, utan att den på ett egendomligt sätt innehåller många av de primitiva myter och vidskepelser som deras föräldrar och farföräldrar i stadium två trodde på. Och det är vid den här punkten som de börjar övergå till stadium fyra, som jag kallar det *mystiska kollektiva* stadiet."

Scott Peck skriver att de människor som befinner sig i stadium fyra skulle kunna kallas mystiker. "De har det gemensamt att de sett en sorts sammanhang under ytan av det synliga. I alla tider har mystikerna sett samband mellan män och kvinnor, mellan människor och andra varelser, mellan människor som går omkring på jorden och sådana som inte ens finns bland oss. Eftersom de sett den här sortens sammanhang och förbindelser under ytan, har mystiker i alla kulturer och religioner uttryckt sig i termer av enhet och kollektivism. De har också alltid räknat med det paradoxala."

De egenskaper som tillskrivs mystikerna anser jag vara önskvärda hos så många människor som möjligt. Den kontroversiella amerikanske teologen *Matthew Fox* säger att vi alla är mystiker. Vi behöver bara inse det. Många anser att människans överlevnad på jorden är beroende av denna *insikt*, och klart är väl att om flera hade mystikernas sätt att se på vår planet och dess varelser som en enhet, så skulle jorden inte utsättas för den behandling som den nu får.

Text: Kerstin Stina Carlsson

Raël: Jag har träffat en utomjording!

Vorilhon/Raël signerar sin bok. Foto: Margareta Sundgren.

Det finns ganska många människor, med skiftande budskap, som berättar att de träffat utomjordingar. En av dessa framträdde i Stockholm i slutet av september.

Dessutom berättar vår reporter om en egen märklig upplevelse.

Text: Margareta Sundgren

Den 13 december 1973 blev journalisten Claude Vorilhon vittne till att ett rymdskepp landade i en vulkankrater nära Clermont-Ferrand – ett cirkelrunt berg format av vulkanaska – i Frankrike. Den främmande farkosten mätte cirka sju meter i diameter, var två och en halv meter hög och hade platt underdel med ett blinkande rött ljus. Den övre delen var konisk med ett vitt blinkande ljus.

Claude Vorilhon blev inte rädd, när en dörr öppnades på undersidan av farkosten och en varelse kom gående nedför en steg. Varelsen, som var en man, var drygt en meter hög, hade

mandelformade ögon, långt, svart hår och skägg. Runt hans ansikte fanns ett lätt skimrande ljus som en osynlig sköld, och han var klädd i en grön overall.

Vittnet Claude Vorilhon berättar vidare att han började känna sig illa till mods, men han försökte ändå hälsa på varelsen genom att nicka och småle. Denne svarade med samma tecken och började sedan tala, på franska.

Vorilhon bjöds in i farkosten. Där fick han veta att han blivit ditkallad genom telepati och att rymdvarelsen följt honom under hela hans liv ända från födelsen. Nu hade han blivit ut-

vald till att förmedla sanningen om livets och människans uppkomst på jorden.

Den främmande varelsen bad honom återkomma dagen därpå vid samma tidpunkt, ta med Bibeln och någonting att anteckna på. Han uppmanades också att inte tala med någon om deras möte – om han berättade, skulle varelsen inte komma tillbaka.

Därefter steg farkosten sakta uppåt till omkring 400 meters höjd och försvann.

Varje förmiddag under sex dagar blev sedan Claude Vorilhon undervisad av den lille mannen, som gav honom ett nytt namn: Raël. Det betyder budbärare och kan också översättas med "Elohims ambassadör".

Raëls uppgift blev att förmedla Elohims budskap och upprätta en ambassad åt utomjordiska varelser!

Framträdande i Stockholm

I Stockholms konserthus, Grönwaldsalen, har Raël ett framträdande den 26 september i år för att berätta om det budskap han fått av utomjordingarna. Det skall börja klockan 20.00. En tredjedel av salen är fylld av förväntansfulla människor. Efter 35 minuters försening intas podiet av en dr François Pithon, en man i 45-50-årsåldern med långt brunt hår ihopsatt i nacken. Nästan alla franska manliga medlemmar i den räelska rörelsen är unga, vackra och har långt brunt hår med "hästsvans". Dr Pithon berättar om hur han blivit fascinerad av Raëls vetenskapliga kunnande och moraliska värderingar och att han ser det som ett privilegium att få delta i spridningen av utomjordingarnas budskap till mänskligheten.

En 30 minuter lång videofilm visas. Där får vi bland annat veta att i Gamla testamentet i Bibeln finns en mängd bevis för att utomjordingar landat på jorden. Det finns även bevis för att våra skapare är Elohim – vilket är hebreiska och sägs betyda "de som kom från himlen". Den vanliga tolkningen av Elohim är "Gud", men Elohim är pluralform och syftar alltså på flera. Följaktligen är Elohim utomjordiska varelser, som steg ned på jorden för flera tusen år sedan, och inte en Gud. De är upphovet till allt liv på vår planet, de har skapat människan till sin avbild genom ett slags kloningsmetod.

Livet på jorden är således inte, säger Raël, ett resultat av slumpartade händelser, utan en medveten skapelse av varelser med 25.000 års vetenskap-

Vorilhon säljer sin bok i sin egenskap av Elohims/skaparnas sista jordiska profet. Foto: Margareta Sundgren.

ligt försprång framför oss, vilka kommer från en planet på minst niotusen miljarder kilometers avstånd från jorden; det är något mindre än ett ljusår. Om vi kunde förflytta oss med ljusets hastighet, 300 000 km i sekunden, så skulle det ta nästan ett år att nå denna planet. Med de raketer vi har idag, som uppnår en hastighet av 40.000 kilometer i timmen, skulle det ta 26.000 år att resa till denna planet. Men dessa utomjordiska varelser reser till jorden på mindre än två månader med atomen som drivkraft och en hastighet som är sju gånger ljusets.

Raël själv

Efter videofilmen får vi träffa Raël själv. Han kommer in klädd i vita kläder, ser snäll och glad ut – och talar franska så snabbt att det är svårt för både tolk och åhörare att hänga med. Han talar om kärleken till våra skapare, Elohim, kärleken till jorden, till våra medmänniskor och till allt levande. Han hänvisar till den tolkning av Moseböckerna som den lilla rymdvarelsen gav honom och ger några exempel.

Förstörelsen av Sodom och Gomorra var i själva verket en atomexplosion. I Första Moseboken 19:14 varnas invånarna: "...stå upp och gå bort från detta ställe. Ty Elohim skall fördärva staden." "Fly för ditt livs skull. Se dig inte tillbaka, och dröj ingenstans..."

(19:17). Och bomben föll på Sodom och Gomorra. "...lät Elohim svavel och eld regna från himmelen...över Sodom och Gomorra... Och Lots hustru, som följde efter honom, såg sig tillbaka. Då blev hon en saltstod" (24:26). Vi vet att brännskadorna från en atomexplosion dödar dem som står närmast och får dem att likna saltpelare.

Raël berättar vidare att efter skapelsen lämnades vi att utveckla oss själva, men Elohim upprätthöll kontakten genom profeterna, Moses, Jesus, Muhammed osv. De var alla utvalda och utbildade av Elohim för att sprida budskapet på det sätt som var mest lämpligt för den ifrågavarande tidsåldern.

Jesus, vars far var en Eloha, hade till uppgift att sprida budskapet över hela världen. Han fick hjälp av Elohim att utföra mirakler. När Jesus t ex gick på vattnet, var det tack vare en anti-gravitationsstråle som upphävde tyngdkraften. Och efter sin död återupplivades Jesus av en rymdvarelse. I Matteusevangeliet 28:2-3 står det: "Då blev det ett kraftigt jordskalv, ty Herrens ängel steg ner från himlen och kom och rullade undan stenen och satte sig på den. Hans utseende var som blixten och hans kläder var vita som snö." När Jesu uppdrag var slut "blev han upptagen till himlen".

Under Raëls tal är det många som reser sig och lämnar salen. Det blev kanske för mycket av Gamla testa-

mentet och för litet av utomjordingar?

Vi får vidare veta att Raël är Elohim's sista profet. Han har bildat Den Raëlska Rörelsen, som är en ideell förening med cirka 29.000 medlemmar i 40 länder. Man arrangerar kurser som lär ut "de raëlska värderingarna" och en meditationsform som kallas sensuell meditation. Elohim lärde Raël denna teknik så att vi kan väcka vår hjärna till nya insikter genom att väcka vår kropp och förverkliga alla våra möjligheter.

Några av de raëlska värderingarna lyder:

"Lyd aldrig en order, oavsett vad det handlar om och vem som ger den, om denna order går emot ditt eget samvete!"

"...eftersom vi är vårdarna av vår planet, jorden, borde vi bli medvetna om den inverkan våra handlingar och vårt levnadssätt har på miljön."

Om världsfreden säger Raël: "Alla nationella arméer måste avskaffas. I stället skall en världsregering utrustas med en armé som skall bevara freden. I stället för till militära ändamål borde regeringarna anslå pengar till kampen mot världssvälten."

Han säger också att vi skall dela med oss:

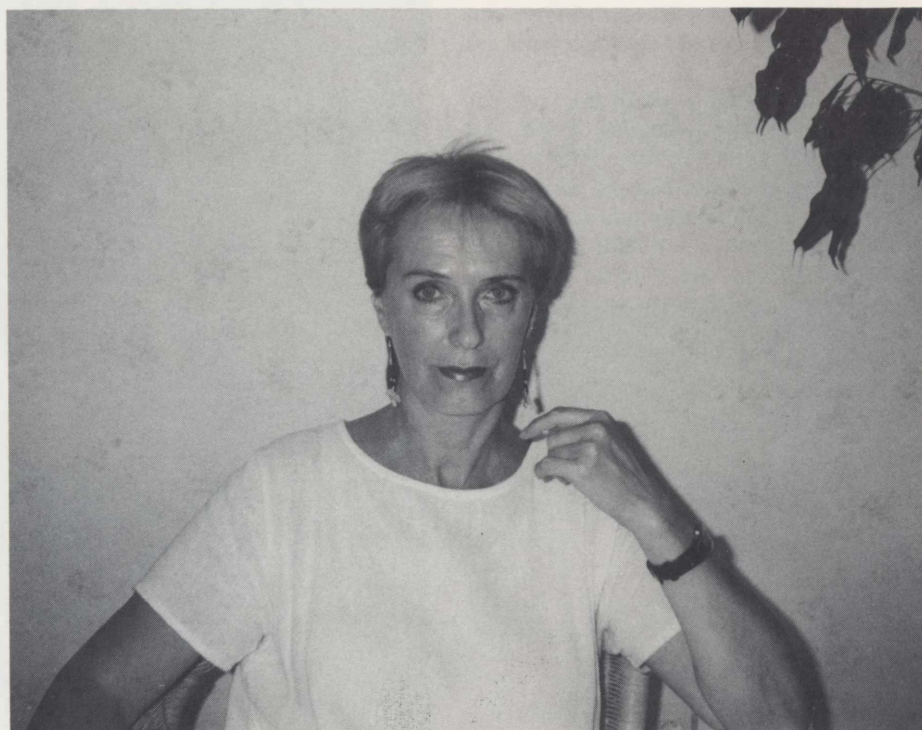
"Alla människor har rätt till mat, sovplats, anständig klädsel och utbildning, även om de inte arbetar."

Rörelsen

Den Raëlska Rörelsen arbetar på att upprätta en ambassad åt Elohim på ett internationellt erkänt territorium. Där skall rymdvarelserna kunna träffa världens ledare och massmedia för att kunna förmedla sin visdom och sin teknologi till mänskligheten.

Raël har skrivit en bok, vars svenska version har titeln "Budskapet som gavs till mig av utomjordiska varelser". Elohim säger enligt Raël att vår värld måste styras av genierna, om mänskligheten skall kunna göra framsteg. Hittills har "de brutala" haft makten på jorden. "De enda slags folk som aldrig haft makten är de som fått mänskligheten att göra framsteg. /.../ Ni måste sätta genierna i maktpositioner, och ni kan kalla det geniokrati."

Man kan fråga sig om Raël är förvirrad, om han haft hallucinatoriska fantasier eller andra upplevelser som han inte kan tolka på rätt sätt. Men själv tycks han vara övertygad och kallar sin skrift "boken som berättar sanningen".

Margareta Sundgren – vad har hon egentligen upplevt? Foto Catherine Danell.

REPORTERNS UPPLEVELSE

För sju år sedan, 1988, upplevde jag själv flera möten med vad som tycks ha varit utomjordingar. Jag blev skräckslagen och har förträngt stora delar av händelserna. I samband med detta fick jag en förlamning i höger arm, som varade i nästan ett år. Men mötet fick också positiva följder: jag ser nu människors aura och ibland "bilder" omkring dem. När jag talar i telefon, kan jag ibland känna vilken energimiljö personen jag talar med har, och jag känner ofta hur människor mår innan de hunnit berätta det. Dessa förmågor uppträder spontant vid avslappat, harmoniskt tillstånd.

Men det finns många luckor i mitt minne av händelserna, och jag skulle behöva hjälp av en duktig hypnotisör, som inte är främmande för sådana här erfarenheter, för att vinna klarhet om vad som faktiskt hände.

Nu skall jag berätta vad jag minns.

Bortförd?

Jag vaknar tvärt en natt, slår upp ögonen och ser mig omkring. Det är alldeles tyst och stilla förutom min mans regelbundna andetag från sängen bredvid.

Jag reser mig upp på armbågen och lyssnar, vågar nästan inte andas, läg-

ger mig ned och andas ut i kudden, lyssnar igen. Nu hör jag också Berries andetag från korgen vid dörren. Berrie är min hund, och den sover djupt.

Någonting har väckt mig, men jag ser ingenting, har en känsla av något främmande i rummet. Rummet känns "trångt" på något vis, "fyllt". Och det gör mig illa till mods.

Jag sätter mig upp i sängen och försöker se ut genom fönstret. Jag ser att det är tjock dimma utanför. Den ser nästan lysande ut. Märkligt, tänker jag, men bryr mig inte om att stiga upp och beskåda fenomenet.

Det är i slutet av augusti 1988, en lördag. Jag har kokat äppelmos hela eftermiddagen. Det har varit en skön sensommardag med strålende sol. Vi har plockat ned alla äpplen från vårt äppelträd. Skörden har varit överflödande. Jag tycker om denna plats i skärgården med närheten till havet och den saltmättade luften. Vissa perioder är jag ensam här ute med Berrie, och jag älskar friden, naturen, den friska luften och den kraft till rening det ger. I mitt arbete har jag många människor omkring mig, vilket medför stress. Men här återfinner jag balans i kropp och själ. Här är jag trygg.

Jag har troligen sovit någon timme, när jag väcks. Det är efter midnatt. Jag

ligger i min säng och andas försiktigt. Min uppmärksamhet är riktad mot den öppnaspisen. Jag förnimmar med varje cell i min kropp att vi inte är ensamma i rummet. Sluta nu inbilla dig! säger jag tyst till mig själv, och så blundar jag och kryper ned under täcket och dåsar bort.

Men jag vaknar upp igen, och till min förvåning befinner jag mig på gräsmattan utanför huset. Jag känner det daggvåta, kyliga gräset mot mina bara fötter. Jag är andfådd och upprörd, förs iväg, halvspringande. Jag tvärstannar. Jag vill inte! säger eller tänker jag. Måste tillbaka in i huset, till sängen. Var är Peter? Jag måste in i huset till Peter, tänker jag och ser att dörren är öppen. När jag börjar springa mot dörren, slås den igen med en smäll så att fönsterrutan skallrar.

Jag stannar, och nu börjar jag bli rädd, blir alldeles iskall, håret reser sig på armarna. Jag vänder mig om, men ser ingen i mörkret. Så känner jag hur någon tar i min högra underarm, det bränner till, och en förlamande känsla sprider sig snabbt från armen ut i hela kroppen. Jag är förvissad om att mostånd är meningslöst...och allt blir svart.

På morgonen, när jag vaknar, är jag kall och stel i hela kroppen, samtidigt som hela mitt inre vibrerar och örnen susar. Varje rörelse framkallar smärta. Långsamt och försiktigt, muskel efter muskel, väcks kroppen till liv, när jag låter mig bli medveten om varje kroppsdel. Stundtals gör det så ont, att jag stönar högt.

Vid frukosten börjar jag berätta för Peter. "Jag drömde", säger jag, "men jag var vaken, i rummet fanns någon varelse, något väsen, eller flera. Utanför var det en tjock, lysande dimma."

Jag vågar inte se Peters reaktion, utan fortsätter: "Du sov, Berrie sov, och jag togs från sängen ut på gräsmattan. Någon förde mig ut ur rummet! Det var fruktansvärt skrämmande. När jag försökte vända tillbaka, slogs dörren igen med en smäll. Du måste väl ha hört det? Någon tog tag i min högra arm, som förlamades, hela kroppen förlamades – och sedan minns jag inget mer."

"Du drömde", svarar Peter förstrött.

"Men det var ingen dröm", försöker jag, "det var som en överklig dröm, men jag var vaken."

"Titta!" säger jag och sträcker fram min högra arm mot honom, "den är fortfarande stel och öm."

"Du har nog legat på den", klipper han av och riktar hela sin uppmärksamhet mot en rostad brödskiva.

Veckorna går fyllda av arbete och praktiska bestyr. Min högra underarm smärtar och hindrar mig allt oftare. Jag tar akupunkturbehandling, men tillståndet försämrar.

Under nätterna väcks jag ofta av att telefonen ringer. Varje gång jag går upp och svarar, är det tyst i luren: inte ett ljud, inget svar. Jag lägger på luren och somnar om. I fortsättningen registrerar jag telefonsignalen, konstaterar att det ringer och somnar om utan att svara. Jag får en känsla att det räcker med signalen – räcker för att jag skall veta? Ibland tror jag att signalen bara är inbillning – telefonen har inte ringt, men jag har vaknat av att ha hört en obefintlig signal...

Några veckor senare, i början av oktober, har jag en ny upplevelse. Det är en solig hösthelg. Jag vaknar en natt och tycker precis som förra gången att det är "fullt" i rummet. Man kan säga att luften är "laddad". Det är alldeles tyst, som om tiden stannat.

Jag sätter mig upp i sängen och känner först inte igen mig. Hela rummet förefaller spegelvänt. Jag måste anstränga mig för att se var möblerna, fönstren och dörren finns. Från Peters säng hör jag hans andetag.

Det känns som om jag befinner mig i ett starkt energifält – och jag är klarvaken. En kort sekund går genom mitt sinne en rädsla och ett inre rop av protest, "nej, jag vill inte!", som i nästa stund övergår i ett motståndslöst acceptande.

Jag ger upp. Och någonting händer – verkligheten, rummet, hela huset, suddas ut. Mitt synsinne smalnar av – som att titta genom en gammal tubkare, där kanterna är suddiga. Sedan blir allt svart.

Så blir jag medveten om att jag sitter på en brits. Omgivningen är ljus; det är dock inte dagsljus, snarare riktade ljuskällor som kommer ovanifrån. Omkring mig pågår en frenetisk aktivitet. Jag får en galen känsla att befinna mig i en myrstack, som om jag förminskats, och är omgiven av insektsliknande varelser. Ur mitt tubperspektiv skimtar något insektsliknande då och då förbi. Sedan är allt återigen svart.

Nästa minnessekvens är en märklig upplevelse. Jag kommunicerar med en av dessa varelser, på svenska! Jag talar eller tänker, och varelsen sänder vissa högfrekventa ljud till mig, och jag förstär vad de betyder – åtminstone just då. Efteråt är jag oförmögen att erinra mig vad vårt "samtal" handlade om. Situationen är absurd, och jag skulle svära på att allt bara är en

dröm, om jag inte vore så säker, så absolut övertygad om att detta verkligen sker.

Efter samtalet med varelsen stängs minnets dörr. Det enda jag i övrigt kommer ihåg är att det fanns fler personer i min närhet. Jag såg dem inte på grund av min begränsade synförmåga – och jag kunde inte röra huvudet. Det är en hörsel- och känselupplevelse av människor och av dessa främmande varelser. Denna gång var jag inte lika rädd som förra gången – eller egentligen kan man säga att mina känslor hade blivit "utslätade".

När jag vaknade på morgonen var jag återigen kall och stel i hela kroppen. Smärtan i armen blev allt värre. Till slut kunde jag inte röra den. Armen var som förlamad och smärtan var koncentrerad till en bestämd punkt, en akupunkturpunkt. Ingen behandling hjälpte, men efter drygt nio månader försvann smärtan och förlamningen släppte.

Många stora förändringar inträffade i mitt liv därefter, vilka jag tror har att göra med dessa upplevelser.

Om några av våra läsare har haft upplevelser i samband med UFO:n, skriv då till Margareta Sundgren, Kantavägen 15, 131 40 Nacka.

Kanalisering
och
regressioner till tidigare liv
även per brev
Kurser i kanalisering m m
Elleniitta Westergård
021 – 750 66

FORSKNINGS-PROJEKT

Nära-döden-upplevelser

Kontakt önskas med personer som varit i livshotande situationer med eller utan nära-döden-upplevelser.

Psykolog
E. Söderström
Tel. 031-711 98 10
17.00-19.00 Vard. Ej lörd.

Kvinnor i täten

med känsla och intuition

I en alltjämt mansdominerad värld är kvinnliga ledare, företagare och inspiratörer ovanliga. Men inom New Age- och alternativ-området i Sverige är flera entusiastiska kvinnor idag verk-samma i ledande positioner och med egna projekt.

Referat: SM

Lotta på Peace in Mind-festivalerna

Bakom de uppmärksammade Peace in Mind-festivalerna, som har betecknats som nyandliga smörgåsbord, står en kvinna, *Lotta von Arnold Maurice*, 42. Festivalerna är hennes idé, och det är hon som är den drivande kraften.

Lotta har tidigare jobbat på resebyrå och barnsjukhus, varit fotomodell, importerat kläder från Marocko samt som frilans varit producent, reporter och programledare i TV. Hon har varit bosatt i Västindien, där hennes andliga utveckling började, sedan hon träffat en schaman, och i Köpenhamn, där hon sålde hälsokost och second hand-artiklar. Hon har två äktenskap bakom sig och har två barn. Hennes utbildning är grundskola, ett-årig yrkesskola på designlinjen samt, säger hon: livets skola.

– Nu är jag gift med Peace in Mind! förklarar hon.

– Varför jobbar du med dessa festivaler?

– Jag gör det för kärleken och för fred på jorden och för att det är spännande och roligt!

Idén till festivalerna fick Lotta när *Rauni-Leena Luukanen*, som ju är läkare, hypnotiserade henne för att hon skulle komma till rätta med vissa livsproblem. Under hypnosen fick hon klart för sig att det i universum finns en positiv energi och att hon skulle

förenas sig med denna energi. Senare under meditation upplevde hon att det var hennes uppgift att samla många människor omkring sig under mottot "peace in mind". Denna samverkan skulle manifesteras i en festival liknande dem som hålls i London med namnet Festival for Mind Body Spirit.

Bara kvinnor arbetar nu tillsammans med festivalerna.

– Kvinnor arbetar annorlunda än män, menar Lotta. Vi går mera på känsla och intuition och är därför skapande på ett annat sätt än män.

– Är verksamheten ekonomiskt lönsam?

– Nej, ännu inte, men den är under tillväxt. Jag tror att det tar ett par år innan den blir lönsam.

– Vad är din förhoppning om framtiden?

– Jag hoppas att vi människor i framtiden kan leva som världsmedborgare i fred, kärlek och harmoni med varandra och med naturen.

Berit Amana på Inre Oasen

I Göteborg driver *Berit Amana Eriksson*, 56, Inre Oasen, som anordnar föredrag, och Naturmedicinska Akademien, med utbildning till bindvävnadspedagog på programmet.

Namnet Amana är sanskrit och betyder "att leva med fantasin".

Berit Amana är prästdotter, fil.mag. och civilekonom. Hon har ett äktenskap bakom sig och har två barn. Hon har drivit ett konsultföretag i industriell marknadsföring i Peru, Tunisien, Algeriet och Frankrike och varit intensivt verksam i den industriella världen. Men så fick hon en infarkt med en nära döden-upplevelse, då hon trodde att hon hade dött.

– Jag ville inte komma tillbaka till livet, berättar hon, men jag återkom, och då frågade jag mig vad meningen med livet är och vad själen är.

Upplevelsen i dödens närhet gav Amana en ny inställning till livet. Hon lärde sig alternativ medicin under fyra år i Tyskland och andlig utveckling i Indien, England och USA. Hon praktiserade positivt tänkande, visualisering och meditation och intresserade sig för esoterik. Yoga hade hon lärt sig

redan 1968 i Sydamerika.

– Hur kom det sig att du startade Inre Oasen?

– Jag hade en vision, svarar hon, jag såg framför mig en oas mitt i Göteborg, där man kunde söka högre insikt. Och nu har jag byggt den oasen!

Amanas oas har New Age-utbudet astrologi, mystik, esoterik, kanalisering, schamanism... Man kan också få kroppsbehandlingar, såsom olika former av massage och healing, men främst bindvävnadsbehandling, som Amana är en varm förespråkare för och som hon säger hjälper vid många sjukdomstillstånd. Blodanalyser, homeopatisk medicin samt vitamin- och mineralterapi ges också. För den inre utvecklingen finns bland annat meditation, yoga, reinkarnationsterapi och tarot.

Verksamheten bedrivs ideellt och inte i vinstsyfte, men det är Amanas mål att den skall vara självgående.

– Tror du att kvinnor arbetar på annat sätt än män med liknande intressen?

– Ja, jag tror att jag starkare följer intuitionen, att jag har mindre prestige och mer fantasi.

– Vad hoppas du på för framtiden?

– Att personlig utveckling och livskunskap blir ämnen i den vanliga skolan. Och att skolmedicin och alternativmedicin skall kunna samarbeta.

Om sin livsåskådning berättar Berit Amana att hon tror att tanken är skapande, det vill säga att vi genom våra tankar skapar vår morgondag, att det finns mycket mer än det vi kan se och att vi levt tidigare och kommer tillbaka.

Åsa med Isis Förlag

Åsa Levin, "född på sextiotalet", var på väg in i finansvärlden, när hon helt ändrade sitt liv och startade Isis Förlag 1992 med boken "Din inre kraft" av den engelska healern *Matthew Manning*. Hösten 1994 kom hennes tidskrift *Cosmic Hotline* med sitt första nummer.

Åsa Levin är civilekonom vid Handelshögskolan och har även ekonomutbildning med examen vid HEC i Paris. Hon är också diplomerad aku-

"Det är ofta rädslan som hindrar oss att möta en okänd som medmänniska. I stället skapar rädslan en fiende och en främling. Främlingsfientlighet har alltså ytterst sin grund i rädslan."

Eva Jagrell i sin bok "Med plats för själen" (Solrosens Förlag).

pressör vid Axelsons institut i Stockholm.

Genom bokutgivning, bokklubb, tidskrift, kursverksamhet med kanalisering föredrag och reserangemang vill Åsa sprida högre kunskap.

– Jag har en önskan att delge andra det bästa jag själv känner till inom området inre växande, säger hon. Verksamheten är ideell, fast den bedrivs i aktiebolagsform, men den måste ha en ekonomisk bärkraft, eftersom jag ägnar all min tid åt den. Om det inte finns en viss lönsamhet, kan verksamheten inte fortsätta. Hittills ligger det ekonomiska utbytet av verksamheten under existensminimum.

Åsa har inga manliga anställda medarbetare, däremot flera manliga stödpersoner som hjälper henne.

– Din livsåskådning?

– Jag tror att alla människor är små delar av den kraft som gör att allting finns – Gud, Skaparen eller vad man vill kalla den – men att de flesta av oss är okunniga om detta och upplever sig som avskilda från varandra och helheten. Jag ser de bibliska berättelserna om Jesus som en verklig eller symbolisk bild av vad som är möjligt för en människa, som är medveten om att hon är en del av det gudomliga.

– Jag tror att en viktig nyckel tillbaka till helheten är att tillåta alla uttryck för självet, alla känslor, alla önskningar och att inte döma. Jag tycker det är svårt med människor som sätter sig över andra eller sätter andra i dåligt ljus i kraft av sin helighet, andlighet, intellektuella världssyn, makt eller andra kvaliteter som gör att en person upplever sig som överlägsen andra.

I tidskriften *Cosmic Hotline* berättar Åsa att hon själv är kanal (medium) för de informationer som ges där. Hon kontaktades för första gången av de uppstigna mästarna i slutet av åttiotalet. Under de följande åren undervisades hon regelbundet av mästarna Saint Germain, El Morya och Hilarion. Hon förklarar att hennes medvetande översätter vibrationerna från en stor mängd icke-fysiska lärare, vanligtvis Alcazar, Ashtar, ärkeängeln Mikael och Sananda (Jesus) andra ärkeänglar, djur och naturväsen samt upplysta varelser från många världar och dimensioner.

Solrosens Gunilla

Bland kvinnor i täten finns också *Gunilla Boman*, 54, som driver Solrosens Förlag i Västerås. Tillsammans med en man i bekantskapskretsen startade hon förlaget 1991, men nu arbetar hon ensam. Gunilla har en fil.kand. i språk, statskunskap, etnografi och konsthistoria, hon har arbetat som förlagsredaktör på ICA-förlaget och gör det fortfarande till 70 % för att försörja sig.

– Jag ger ut böcker om personlig och andlig utveckling samt om känslor och relationer, säger hon. Hittills har det blivit åtta stycken, varav en barnbok, "Vad händer efter döden, mamma?". Ekonomiskt är förlaget inte på långa vägar lönsamt, men jag arbetar på att det skall bli det, så att jag kan ägna mig åt det på heltid.

– Min vision är att Solrosens Förlag skall vara ett levande företag som sätter människan i centrum och som arbetar för det sanna, goda och sköna. Visionen bygger på den nya tidens helhetssyn, tropå människans gudomliga inneboende möjligheter samt medmännisklighet och kärlek. Jag tror också att ett andligt uppvaknande står för dörren, och då kommer mina böcker att behövas.

En förhoppning för framtiden, som Gunilla har, är att ett andligt uppvaknande skall leda till en ny medvetenhet om vad det innebär att vara människa, så att vi kan rädda mänskligheten och jorden.

Sin livsåskådning beskriver Gunilla så här:

– Jag tror på en högre makt, reinkarnation och karmalagen. Jag tror att vi alla har en gudagnista inom oss, att det finns en mening med våra liv och att vi lever många liv för att lära oss att ta ansvar för våra handlingar: "Det du sår, får du skörda".

Fler kvinnor...

Lena Kristina Tuulse är sedan länge en ledargestalt inom personlig utveckling i New Age, *Gunnel Darning-Ghosh* är kvinnan bakom Wäxthuset Kaprifol, ett "inspirationscenter" med kurser i personlig utveckling, *Nina Harder* är primus motor på Pan, *Jeanette Lundström* och *Susanne Rangström* driver Planetstaden, som säljer böcker per postorder, och *Anita Blomquist* driver Livsåskådningshuset i Göteborg.

Stiftelsen Stjärnstoft, c/o von Arnold Maurice, Timmermansgatan 22, 118 55 Stockholm.

Inre Oasen, Chalmersgatan 11, 411 35 Göteborg.

Isis Förlag, Box 10234, 100 55 Stockholm.

Solrosens Förlag, Box 417, 721 08 Västerås.

Lotta von Arnold Maurice

Berit Amana Eriksson

Åsa Levin

Gunilla Boman

Fallet Raël

Budskapet som gavs mig av utomjordiska varelser. Författare: Raël. 1995. Förlag ej angivet. 126 sidor.

Claude Vorilhon, som är redaktör för en liten fransk motorsporttidning, berättar att han 1973 stötte på en liten grön (!) rymdman i en vulkankrater i Frankrike. Rymdmannen representerade de utomjordingar som skapat oss människor, och han berättade att de hade utsett Vorilhon till sitt språkrör. Han fick namnet Raël, som betyder Guds ljus.

Den lilla skriften, där varje blad högstupphar texten "Boken som berättar sanningen", innehåller framför allt bibeltolkningar, så att säga i ett rymdperspektiv. Syndafloren, Babels torn, Sodom och Gomorra m m förklaras med utomjordingars verksamhet. Gud är inte en, utan i stället människor från världsrymden, kallade Elohim. Det är dessa som skapat oss.

1946 är år 1 av den nya eran på jorden. Då gick vår planet in i Vattumannens tecken, och då föddes Raël. Då börjar också slutet för "kyrkans värld".

Många UFO-kontaktpersoner samlar en skara troende kring sig, så också Raël. Kring honom finns den Raeliska Rörelsen.

Ett litet citat från boken:

"Jag önskar starkt betona till alla skeptiker att jag aldrig dricker alkohol och jag sover mycket gott om nätterna. Man kan varken drömma sex dagar i rad eller uppfinna allt detta."

Kanske finns förklaringen till Claude Vorilhons ytterst osannolika berättelse i ännu okända vrår av det mänskliga psyket.

SM

Fallet Jarlum

Du är jag. Författare: Gry Jannicke Jarlum. Trevi 1995. Norskt original 1994.

Jannicke Jarlum, känd norsk popartist, berättar om egendomliga händelser i sitt liv, vilka började under en livskris efter en whiplasholycka i trafiken. Hon var sjuk i tre år och deprimerad. Men så upplevde hon en kontakt med sitt högre jag och fick insikten att hon kunde tänka sig frisk – vilket också lyckades.

Författarinnan uppger att hennes bok är kanaliserad genom automatisk skrift och att det tog en månad att skriva den. Källan befinner sig på Plan 6 i universum. Betroz heter den utomjordiska intelligens som flitigast kanaliseras genom henne. Hon uppger också att hon hör orden i sitt huvud. Men tydligen innehåller boken även en hel del normalt skrivna berättande text.

Jarlum skriver om en dröm-variant och skrämmande UFO-upplevelse, där ett UFO tycktes förvandlas till en bil. En väninna sägs vara medvitne, men denna kvinna nämns inte vid namn; det vore självklart intressant att få veta hur hon, om hon finns, beskriver upplevelsen. Efter den märkliga UFO-händelsen sitter Jarlum och spelar schack med väninnan till långt in på natten. Hur kan man koncentrera sig på schackspel, efter en närkontakt av tredje graden?

Natten efteråt drömde hon att hon togs upp i UFOt. Hon betecknar det själv som en dröm. Men efteråt minns hon den knappt. Sedan drömde hon om UFO:n varenda natt i fyra veckors tid.

Jarlum berättar också att hon en tid efter UFO-upplevelsen kände sig övervakad och hade förmågan att de hade kontakt med hennes hjärna och gjorde något med den, och hon var rädd att de skulle ta kontrollen över henne.

Säkerligen har Jannicke

Jarlum haft märkliga och skrämmande upplevelser, kanske i ett tillstånd av förändrat medvetande. Av vilken art är dessa upplevelser? Rör det sig om klara drömmar, om hallucinationer som skapats av hennes eget omedvetna eller av främmande varelser? Upplevelser av denna typ, som inte är ovanliga, är något för forskare att studera och försöka förklara. Kanske kan ett sådant studium av mänskliga upplevelser ge oss ökad kunskap om oss själva och vår värld.

De automatiskt skrivna avsnitten utgör huvudparten i boken. Vissa delar kan tyda på en djupare förståelse:

Meningen är att du ska bli ett med ditt innersta väsen, och ständigt kunna vara det. Du ska kunna vara den du faktiskt är: fullkomligt förenad med Gud.

Det du älskar hos en annan människa, är Gud i den människan. Det är en del av Gud som du ser och som du blir förälskad i.

Du ska lära dig älska alla och inte bara en i taget. Du är ett med alla och en del av alla. Envar är en del av Gud. Du är skapande, och du har varit med om att skapa alla. Du är evigheten. Alla är evigheten.

Det ligger en djupare mening bakom allt som sker.

En dag vaknar du upp ur drömmen och undrar hur den kunde kännas så lång. Hela din verklighet är så annorlunda än du kan föreställa dig. Allt är skaparen. Du är en del av det stora skaparverket. Allt är en enhet. Allt är ett.

Det är inte meningen att människor ska äta kött. Människan ska odla jorden, inte ödelägga den. Människorna nöjer sig inte med att äta upp djuren, de behandlar dem också skamligt, innan de dödar dem.

Men innehållet i den automatiska skriften är ofta föga övertygande eller oklart och framställningen är genomgående pratig okoncentrerad, vilket är karakteristiskt för medialt språk.

Vissa delar av skriften kan vara oroande:

Jorden kommer att förintaskas, men ännu är det litet tid kvar.

Jarlum får också veta att utomjordingarna experimenterar med befruktning mellan varelser på olika planeter och att hon själv länge varit ett

experiment för dem. De skapar nya raser, till kloning. SM

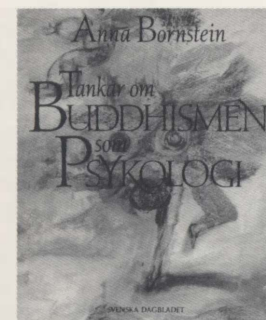
Insikt för ungdomar

Den magiska vagnen av Björn Örtenheim (Insikt förlag 1995) är en märklig ungdomsbok. De tre ungdomarna Susie, Pontus och Ville lyckas hitta ett gammalt spöke som reser i tiden med sin utomordentliga spökvagn. Med den lyckas de ta sig hem till Frans G. Bengtssons Röde Orm och föra honom tillbaka till sin tid där han snabbt blir god vän med ett motorcykelgäng.

Ungdomarna kör så småningom hem Orm till Odinsborg och tar i stället med sig dottern Sigryn. Den här gången råkar de resa inte bara i tiden utan också i rymden och hamnar hemma hos Quetzalcoatl som bor på planeten Teorus, dit han återvänt efter att ha försökt sprida civilisationen till den otacksamma jorden. Här utrustas pojarna med rymdskepp som kan stoppas i fickan och flickorna får bevingade hästar. Ungdomarna får också ett uppdrag: att förstöra de guldtyglar som finns kvar i Amazonas och som innehåller kunskaper vi människor inte är mogna för än. Hur det går får man se om man läser boken.

Det här är den första ungdomsbok jag själv läst som är så tydligt ett resultat av New Age, och också om språket ibland är litet stelbent innehåller den mycket både av humor och dråpliga sammanställningar, så det skulle inte förvåna om den fick uppföljare.

Örjan Björkhem

Buddhismen som psykologi

Tänkar om buddhismen som psykologi (Svenska Dagbladet 1994) handlar om journalisten Anna Bornsteins mandalabygge och består av ett antal kortare artiklar om olika möten med andliga lärare, där Paul Brunton och Dalai Lama kanske blir de som får största platsen.

En mandala är en sinnebild av världen och universum, bortom universum. Ofta består den av en serie geometriska former, det viktiga är att bilden är sannare än verkligheten, för i en bestämd mening anser buddhismen inte att den materiella världen existerar, lika litet som bilden av den. Därigenom blir bilden, mandalan, verkligare än verkligheten, och när man kan frigöra sig från den har man kommit långt på väg mot upplysningen. Låter det snarigt så beror det bara på att det är förenklat.

Anna Bornstein berättar om hur svårt hon hade att börja sin artikelserie eftersom hon och hennes man samtidigt höll på att bygga ett hus. Men när hon lärt sig spika ordentligt flöt också texten fram, vare sig hon satt ute vid bygget eller vid sitt skrivbord – i analogi med buddhisten som före upplysningen bär ved och vatten och efter upplysningen – bär ved och vatten.

Mycket av boken handlar om döden, döendet och meditationer inför döden och Anna Bornstein menar, helt riktigt, att mycket av buddhismens kärna kommer fram i dess diskussion av döden.

Kanske beror det på att boken är så tunn, men jag hittar inte så förfärligt mycket om buddhismen som psykologi, därtill är boken alltför eklektisk och de intervjuade är exempelvis psykoterapeuter som influerats av buddhismen eller också är de både katoliker och buddhister. Och det kanske man kan vara, men källan blir

inte så ursprunglig.

Det är också litet "obuddhistiskt" att boken handlar så mycket om Anna Bornstein själv. Det kan vara svårt för den ovane att räkna ut vad som är buddhism och vad som är tolkningar. Sammantaget ger boken åtminstone för mig ett alltför västerländskt intryck och den innehåller alltför litet av de buddhistiska skrifternas psykologi och alltför mycket (om-)tolkningar.

Örjan Björkhem

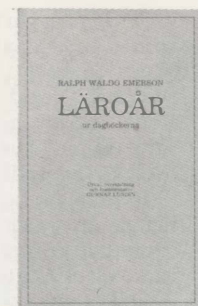

Djävulspojken

Romanen *Djävulspojken* av Kirsti Simonsuuri (Studiekamraten 1995) i översättning av Camilla Frostell lär ska vara en roman om Simone Weil, fast detta förnekas i själva boken. Simone Weil, som undervisade i olika franska flickskolor mellan 1931 och 1938, kan ur olika synvinklar beskrivas som radikal, anarkist, pacifist (fast hon deltog i spanska inbördeskriget, men vägrade bära vapen) och även som mystiker. Hon dog 1943 i Frankrike av tuberkulos och undernäring.

Romanen om henne är "Första delen i en alltjämt pågående mångbottnad historia i flera delar", men dessvärre riktar den sig nog helt till dem som är så totalt fascinerade av Simone Weil att minsta ny insikt i hennes komplicerade personlighet och säregna intellektualitet kommer som en uppenbarelse. Andra, däribland recensenten, kan tycka att det är mycket väsen för ingenting och en väl komplicerad berättelsemetod för så litet substans som romanen faktiskt utgör. Här finns i och för sig många intressanta grepp som emellertid faller på att författaren förefaller ha så litet att säga att romangestaltarna aldrig får liv.

Örjan Björkhem

Emerson

Det är onekligen såväl förvånande som glädjande och intressant att Studiekamratens förlag under de senaste åren gett ut inte mindre än tre böcker av den amerikanske transcendentalisten Ralph Waldo Emerson: *Läroår* – ur dagböckerna, urval, översättning och kommentarer av Gunnar Lundin, 1992; *Naturen*, översättning av Mikael Nydahl, 1993; *Framgång* – essäer om självvillit och kreativitet, inledning och kommentarer av Anders Hallengren, 1994.

För man skulle knappast kunna tänka sig New Age utan Emerson och Christian Science, som i sin tur lånat mycket från Emerson. Mer sällan kallas Emerson filosof, snarare med fin känsla för nyanser för "amerikansk tänkare", för han är optimismen personifierad, i hans värld är naturen och människan goda och vi lever i den bästa av alla tänkbara världar. Sätillvida påminner Emerson mycket om filosofen Pangloss i Voltaires *Candide*.

Hörbara: "När vi upptäcker de fasta resurser som frikostigt avsatts för människans uppehälle och lycka på detta gröna klot som bär henne genom himlarna framstår hennes klagan som barnslig retlighet. Vilka änglar har uppfunnit dessa lysande ornamment, denna rika bekvämlighet, denna ocean av luft upp till, denna ocean av vatten ner till, detta fäste av land däremellan? Dessazodiakens ljus, denna väv randad av klimaten, detta fyrdelade år? Djur, eld, vatten, stenar och säd uppvaktar människan. Fältet är på en gång hennes golv, hennes verkstad, hennes lekplats, hennes trädgård och hennes sång."

"Fler tjänare än någon annan känt har människan."

I sin omsorg om människan utgör naturen inte bara materialet, utan också processen och resultatet. Alla dess delar spelar oupphörligen varandra i händerna för människans vinning. Vinden sår säden, solen kommer haven att ånga, vinden blåser ångan in över fälten. Isarna på planetens andra sida kondenserar ångan till regn, regnet vattnar plantan, plantan föder djuret; och sålunda gagnar den gudomliga barmhärtighetens ändlösa kretslopp människan.

Allt det som människans vett frambringar i nyttokonsterna är blott återskapelser eller nya kombinationer av samma naturens gåvor. Hon väntar inte längre på gynnsamma vindar, utan förverkligar i ångkraften legenden om Aiolos' säck, och bär de två och trettio vindarna i ångpannan i sin båt. För att minimera friktionen lägger hon ut järnskenor på vägarna, och med vagnar bakom sig bärande ett skeppslast människor, djur och gods ilar hon genom landet, från stad till stad, likt en örn eller svala genom luften. Hur har dessa hjälpmedel sammantagna inte förändrat världens utseende, från Noaks era till Napoleons! För den fattiga enskilda människan har städer, skepp, kanaler och broar byggts... (ur "Nytta", i "Naturen").

Det är väl svårt att idag läsa en sådan period utan ett visst vemod, för nu är det något senare i världen än vid mitten av 1800-talet. Det kunde dock vara nyttigt för de flesta av oss att läsa Emerson, för trots att han inte precis är filosof utan snarare predikant (han försörjde sig som pastor och föreläsare) utgör hans tankar mycket av grunden för både dagens New Age och dagens tankar om självvillit och självförverkligande, som inte bara utgår från att världen och människan är god – utan också från att människan vet – och gör – det rätta. Visserligen blev Emerson så småningom något mindre optimistisk, men det är dessa tidiga tankar som fått det största inflytandet.

Detre olika översättningarna har var och en på sitt sätt fångat den speciella amerikanska oratorstilen som Emerson gjort mycket för att skapa.

Örjan Björkhem

Vad hände med delawarrforskningen?

Hej Sven!

Såg i Sökaren 3/95, att du efterlyste information om vad som hänt med delawarrforskningen.

Jag vet inte vad som hänt därborta. Det är över 30 år sedan jag besökte dem, men en god vän, som var där som hastigast i slutet av 1970-talet, berättade att någon anställd sagt att någon egentlig forskning inte längre bedrevs. Man hade haft inbrott och vitala delar hade stulits ur en delawarrkamera.

Dock, Marcel Vogels institut i USA, Psychical Research Institute, PRI, har ganska nyligen köpt en originalmodell av delawarrkameran från Oxford, möjligen av någon dam som hade den i sin ägo. Man har fotograferat och dokumenterat konstruktionen till att börja med och avsåg att starta experiment med kameran.

Hur det gått med experimenten har jag ingen aning om. Leonard P. Corté – den man som gjorde merparten av analyserna och diagnoserna hos de la Warr – säger i ett brev till mig 30 oktober 1964:

"...the two cameras which are identical, which are at the Laboratories, cannot be operated by anybody else other than myself and one other operator.

Other operators have constructed cameras, which have differed from our own camera as regards measurements and distances of components, and our experience has been that I have not been able to operate these cameras, and they all appear to be non-interchangeable with various operators."

Så vad som händer i USA återstår att se.

Detta är delawarrkameran, som jag personligen tycker är den intressantaste av deras konstruktioner.

Hälsningar
Lennart Lidfors

Upplevelsen som lärde mig se det gudomliga i allt

I närheten av Helsingborg finns ett gammalt gods. På dess stora odlade marker inryms ett område bestående av mycket

gamla ekar. När man går bland dessa, får man en känsla av att ha förflyttats tillbaka i tiden några hundra år. Inom detta markområde brukar godsets kor få vara. Ibland kan man också upptäcka rådjur där. Det är en ljuvlig plats att besöka.

För många år sedan hade jag en sommarnatt kört ett långt godståg på över 1000 ton till Nässjö. Framkommen till staden, där jag skulle ha legat över några timmar, fick jag order att omedelbart köra ett försekat tåg till Helsingborg. En hel natts tröttande loktjänst fick mig att skyndsamt bege mig hem för att sova ut. Men just som jag skulle gå till sängs, började morgonsolen synas som ett eldrött klot på himlen. Jag tog då en filt och körde ut till den ensliga ekskogen, där jag bredde ut filten och försjönk i slummer under en av de gamla ekarna. Allt var paradiskt skönt. Plötsligt blev jag medveten om att något okänt, sublimt kom i min närhet och en röst manade mig att se och uppleva det gudomliga i allt.

Ären har runnit iväg. Ibland har jag mött kloka och visa människor som velat dela med sig av sina sanningar till mig. Jag har också försökt förstå en del av dem, men ändå, om något kommer till mig utifrån som tillhör någon annans liv, så är detta ändå inte mitt.

Men jag har min upplevelse kvar, och det har med ären blivit allt lättare för mig att se "det gudomliga i allt".

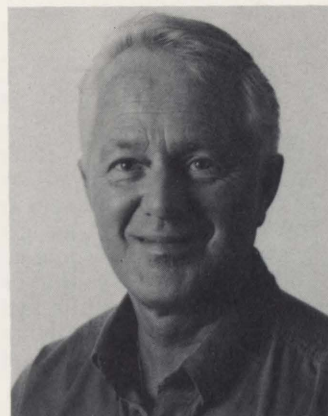
Så blev upplevelsen under ekarna mig till stor välsignelse och glädje.

Rutger Bergström

Tvivlaren

Till redaktionen för Sökaren

Första sidan av Sökaren, nummer 5. En svartvit bild av Sai Baba, som fascinerar så många människor. En svartvit bild av en människa med en sådan utstrålning? Lite trist men det får gå. Men underrubriken och frågan "Är Sai Babas mirakler äkta?" – den klarar jag inte. Inte heller min blivande hustru. Så därför blir det droppen som får bägaren att rinna över och med brevet vill jag anmäla att vi vill hoppa av prenumerationen som står på Birgitta Wenngren. Den får gå tiden ut för det som är

Jan Armeni tvivlar på Sökaren.

betalat men sedan vill vi inte ha den mer.

Det är så tråkigt att märka inställningen i Sökaren, den kritiska, negativa, ja, den mycket dystra och inkräktade. Mannen som ett nummer tidigare ville döpa om Sökaren till Tvivlaren har rätt. Varför har ni nästan alltid den vinkeln? Jag har i många år arbetat som journalist i dagspress och haft specialiteten att skriva om sådant som rymmer i New Age-rörelsen. Jag såg hur kolleger hanterade liknande ämnen, hur de ofta ville reservera sig mot det de skrev om. De petade in en brasklapp eller en ironisk kommentar för att visa att de minsann inte trodde på det de skrev om. Så dumma var de inte, ville de tala om för att inte riskera att tappa ansiktet inför kollegerna.

Ett liknande intryck får jag av en del av det som publiceras i Sökaren. Ni intar gärna en kritisk eller ifrågasättande eller rentav negativ inställning. Det är bra att vara kritisk till det man inte är mogen för att gå med på. Men måste det alltid vara med så tydligt att det blir tjugat och alltid i Sökaren på framträdande plats? Och har ni inte varit med om något som inte går att inordna i det traditionella sättet att se på saker?

Vi var för en månad sedan med om några behandlingar av Orbito och det är ju helt obegripligt för den som inte är öppen för det. Men visst gick han in med sina fingrar i min kropp och i Birgittas och i alla andras som var där den dagen för att bli behandlade.

För den tvehågsne som söker kan en sådan behandling eller ett sätt att skingra tvivlen och komma fram till en mera definitiv utgångspunkt för synen på livet.

Radiovågorna, fenomenet med att se bilder i en TV, elektriciteten och mobiltelefonen

som tillåter oss att i till exempel ett framrusande tåg tala med en annan människa som kanske sitter i en bil – de egentligen helt obegripliga miraklerna accepterar vi för att vi är vana vid dem och för att vi ser att de fungerar. Men förstår hur det går till gör vi inte.

Jag råder er som jobbar med tidningen Sökaren att försöka finna någonting, åtminstone en grund för ett mindre inskränkt förhållningssätt till det ni skriver om eller gör rubriker och annat till.

Sökaren ska inte kännas som Tvivlaren, det är tidningen för värdefull för. Det finns så mycket att upptäcka i livet. Gå ut och gör det! Upplev miraklerna som omger oss, öppna er för dem och skriv med den utgångspunkten och inte ständigt den kritiskt negativa, ifrågasättandet till döds.

Och sen skulle jag vilja att Sökaren, när den väl blir en tidning för sökare, tar in mer artiklar som handlar om kvinnor. Nu är den en tidning som företrädesvis skriver om män. Ensidigheten är stor. Urvalet speglar inte verkligheten för i terapivärlden skulle jag tro att det till och med finns mer kvinnor än män. Men i Sökaren har ni oftast artiklar om män och bilder av män. Ändra på det också, då ni är i farten.

Vänligen
Jan Armeni

Svar:

Jan Armeni, Du har ett synsätt som i grunden skiljer sig från mitt. Tydligt vill Du att kritiska tankar skall undvikas inom sanningssökandets område och att avslöjanden skall förtigas. Det faktum att exempelvis sjuka kroppsvävnader, som psykiska kirurger säger sig ha opererat bort, i några fall efter läkarundersökning har visat sig finnas kvar, vill Du förmodligen skall förbigås med tystnad.

Kritiskt ifrågasättande finns överallt i samhället. Det är den kulturella "luften" i Sverige. Jag lever också i denna "luft". Jag tar del av debatt och kritik om livs- och samhällsfrågor, litteratur, konst m m. Den kritiskt ifrågasättande inställningen är ett med vår demokrati och yttrandefrihet och brukar värderas högt. Den har inget med dysterhet och inkräktethet att göra. Om man gör sig otillgänglig för kritisk granskning, då blir man inkräkt i sin egen föreställningsvärld.

Att vi har en svartvit bild av Sai Baba på första sidan beror på att Sökarens ekonomi inte klarar färgbilder just nu.

Varje sökare, som är intresserad av Sai Baba, måste rimligen ställa sig frågan om de rapporterade miraklerna är äkta. Dale Beyerstein, vars bok vi tar upp, har en negativ uppfattning av swamin, men den som läser min artikel, märker att jag i stort sett tvivlar på Beyerstein.

Det mesta av Sökarens innehåll är "positivt" eller neutralt. I genomsnitt tre inlägg per nummer är klart kritiska, men många av dessa är korta artiklar, såsom notiser och bokrecensioner.

Sökarens väg till vishet och kunskap går via öppenhet samt en kritisk granskning.

Tidskrifter, bokförlag och centra inom New Age-området är öppna för ny andlighet, för ockulta och esoteriska tankar och metoder, men den kritiska prövningen saknas i hög grad. Därför blir New Age-atmosfären flummig.

Jag nämnde att ett kritiskt ifrågasättande är en naturlig del av vårt samhälle. Hur skall man kunna nå sanning och goda värden, om man inte testar påståenden? Byggmaterial testas innan de säljs, nya flygplanstyper testas, folk som söker anställning testas, den som vill ta en examen testas på sina kunskaper – varför skulle inte påståenden inom livsfrågeområdet prövas? Svar: självklart bör de prövas.

I själva verket prövar vi nog alla i vår tanke det vi läser och hör – men ofta utifrån klena kunskaper. Sökaren vill med sina kritiska inlägg hjälpa sina läsare i deras prövningar. Kritik belyser, och avslöjar ibland.

Intelligenta sökare brukar förstå meningens med ett kritiskt ifrågasättande.

Men vi försöker inte vara opinionsbildande och förklara för läsarna vad de skall tro. Vad läsarna gör av de informationer de får, är deras ensak.

Beträffande att "försöka finna någonting" kan den uppmärksamma läsaren se att vissa subtila tankar om världen återkommer i våra spalter, inte minst enhetsmystiken med rötter i Vedanta.

Kanske Sökaren trots allt är rätt tidskrift för Dig, Jan Armeni?

SM

Borrdans med Olle Jönsson

Med anledning av artikeln om "trollbordet" i nr 4 av Sökaren vill jag berätta vad jag var med om i slutet av 1940-talet. Vid den tiden var en ung man som hette Olle Jönsson mycket omskriven och omdiskuterad i tidningarna. Han påstods kunna åstadkomma olika parapsykiska fenomen. Numera är han bosatt i Amerika och har deltagit i parapsykologiska experiment, bl a ett försök med telepati mellan jorden och månen.

Jag var inbjuden till en familj i Stockholm tillsammans med ett femtontal andra gäster. En av de inbjudna var Olle Jönsson, som skulle visa prov på sina förmågor.

Jag hade tagit med mig en kortlek, där korten var försedda med bokstäver, A, B, C osv. Kortet tillhörde ett "lexikonspel", som fanns på den tiden. Olle Jönsson försökte gissa rätt bokstav på kortet, men det gick inte särskilt bra. Han såg förvånad ut, när han gissade fel, men jag undrade om det kunde bero på att jag ofta hade använt kortet till kortgissning hemma och ofta sagt fel. Kan man impregnera ett kort på något sätt, när man håller det i handen och tänker på en bokstav, så att det inverkar på senare gissningar? Har det någon betydelse om man vid försök med kortgissning använder en ny kortlek eller en använd? Jag vet inte, jag bara undrar.

Sedan ville Jönsson visa psykikinesi. En liten björn av trä, cirka 15 cm hög, placerades på ett bord. Jönsson ställde sig ett par meter från bordet, höll händerna upplyfta och ryckte till. Då flög björnen i golvet. Detta försök imponerade inte på mig. Jag undrade om han hade lagt en tråd runt om föremålet, fast vi inte såg det.

Därefter kom ett försök med borrdans. Då användes ett litet rektangulärt bord, cirka 50 cm brett och 90 cm långt, och vi var fyra personer som deltog i borrdansen. De andra tittade på. Jag stod vid bordets ena långsida och Olle Jönsson mitt emot mig. Till vänster om mig stod en person, och vid Jönssons högra sida likaledes en person. Vi fick tillsägelse att hålla våra händer cirka 15 cm från bordets kant med handflatan vänd mot bordskanten, och sedan röra händerna fram och tillbaka mot bordskanten i samma takt alla fyra. Vi fick absolut inte röra vid bordet. Händernas avstånd från bordskanten varierade nog från 20 till 5 cm. Efter någon minut började bordet att pendla. Det stödde växelvis benparet vid ena långsidan och benparet vid den andra långsidan mot golvet. Bordet pendlade fram och tillbaka, och så vitt jag kunde se, rörde ingen vid det.

Efter någon minut började jag känna mig mycket trött. Det var som om all kraft sögs ur kroppen. Jag blev rädd att jag skulle svimma, så jag bad hastigt en gäst som satt i en fåtölj bredvid att gå in i mitt ställe. Han reste sig ögonblickligen och tog min plats, och jag sjönk utmattad ner i fåtöljen. Efter några minuters vila kände jag mig bra igen.

Jag har intrycket att det den gången rörde sig om äkta borrdans, alltså äkta psykikinesi. Men jag tror att i de flesta

fall, när människor som inte har större mediala anlag försöker med borrdans, så beror bordets rörelser på att deltagarna medvetet eller omedvetet knuffar till bordet.

"Trollbordet" har ju visats i TV, och där lade deltagarna sina händer på bordet. Det får man enligt min mening inte göra, om det skall vara ett äkta psykiskinetiskt fenomen. Man får inte röra vid bordet.

Jag har alltid haft uppfattningen att det var äkta borrdans som jag deltog i. Men om jag berättar om det, ser somliga människor tvivlande ut.

Elsie-Marianne Molin

Kommentar:

Om ett bord "dansar" så som Elsie-Marianne Molin berättar, är det ett imponerande paranormalt fenomen. Om ett bord "talar" som hos Siv Larsson, är det också imponerande – ifall bordet svarar rätt på frågor. Som jag skrev på sista sidan i nr 4, tror jag att svaren kommer upp från det omedvetna, vilket använder händerna som "medium", på liknande sätt som när exempelvis slagruta används.

SM

Svar på kommentaren:

Ja, visst kan det tyckas märkligt om bordet svarar rätt på frågor. Om deltagarna i försök med ett "trollbord" lägger händerna på bordet och omedvetet knuffar till det, kan handrörelserna naturligtvis styras av deltagarnas undermedvetna, precis som när slagruta eller pendel används. När spiritismen stod på sin höjdpunkt i Amerika under senare hälften av 1800-talet, användes ofta planchett eller ouija-bord för att skriva eller peka ut bokstäver. Alla dessa hjälpmedel kan användas för att låta det undermedvetna svara på frågor. Om någon deltagare har stora anlag för telepati eller clairvoyance kan man nog få märkliga meddelanden.

Med "äkta borrdans" menade jag psykikinesi, och om man vill demonstrera det bör man lämpligen inte röra vid bordet. Det skall röra sig av sig själv. Det var det som Olle Jönsson kunde åstadkomma, om jag uppfattade det rätt.

EMM

Visdom i korthet

Mirakler är naturliga.
Ur A Course in Miracles

En liten nyckel kan öppna
en stor dörr.
Ur Turkisk livsvisdom

Oändligt mycken kärleks-
kraft irrar omkring utan mål
och användning.
Ludwig Paneth

Att verkligt älska innebär
alltid att sätta sig själv på
spel.
Fritz Künkel

Enda sättet att äga en vän
är att själv vara en.
R. W. Emerson

En människa utan litteratur
är som en hund utan
väderkorn.
Arabiskt tänkespråk

En aforism är, när den är
som bäst, en tillspetsad
sanning om livet eller
människan, och när den är
som sämst en tillspetsad
osanning... Den kvicka
cynismen har här en ten-
dens att breda ut sig på
den trevande sannfärdig-
hetens bekostnad.
Ruth Halldén

Res vart du vill, du kan
endast finna så mycken
skönhet som du har inom
dig själv.
R. W. Emerson

Det är nödvändigt för en
människa att känna sig
nödvändig.
Nathan Söderblom

Detta land blir inte en god
plats att leva på för någon
av oss med mindre än att vi
gör det till en god plats för
oss alla att leva på.
Theodore Roosevelt

Adrian Parker

Riksbanken stöder parapsykologisk forskning

Docent Adrian Parker och doktorand Helena Johansson vid universitetet i Göteborg har av Sveriges riksbank fått ett forskningsanslag för parapsykologisk forskning med ganzfeldtekniken. Summan är 535.000 kronor per år i tre års tid. Projektet bedrivs i samarbete med universitetet i Edinburgh, Skottland, där Robert Morris är professor i parapsykologi. De har dessutom fått 45.000 kronor per år i tre år från en fond vid universitetet i Cambridge.

Källa: Notiser och Nyheter från SPF.

Sven Ove Hansson

Attack mot parapsykologin

Sven Ove Hansson är docent i teoretisk filosofi i Uppsala och författare till bland annat "Vetenskap och ovetenskap" och "Förklarade mysterier". Han är också ledare inom Vetenskap och Folkbildning, en skeptikerförening som han själv satte igång för flera år sedan. Han framträder gärna i

massmedia och påstår att det inte finns några parapsykologiska fenomen. I Forskning och Framsteg, nr 3 i år, har han en artikel där han bland annat skriver att inget parapsykologiskt försök har visat sig vara upprepbar. Ingen person har i välkontrollerade och upprepbara försök kunnat åstadkomma tankeläsning eller fjärrsyn, hävdar han.

Upprepbarheten är ett problem inom parapsykologin som skapats av "skeptikerna". Situationen är ju att vi vet att paranormala fenomen finns, men inte hur de skall förklaras. Det felaktiga kravet på "upprepbarhet" har verkat hindrande på parapsykologins utveckling. Exakt upprepbarhet finns ju inte inom alla vetenskapsområden och kan inte finnas. Alla vetenskaper är inte exakta naturvetenskaper. Att huta åt de svårfångade psifenomenen med att de måste låta sig upprepas på kommando, innan de kan vinna erkännande som verkliga, är enfaldigt. Psifenomenen har sin rot i det ständigt skiftande själslivet; tankar och känslor är inte exakta storheter. Det skall räcka med att de paranormala fenomenen kan iakttas gång på gång under likartade och tillfredsställande betingelser, vilket idag är fallet. Med ganzfeldmetoden t ex har man uppnått en sådan upprepbarhet som är möjlig inom parapsykologin.

"Skeptikerna" i Sverige är organiserade i en till medlemsantalet obetydlig grupp, föreningen Vetenskap och Folkbildning, de flesta passiva. Inte sällan har man intrycket att svensk "skepsis" består av Sven Ove Hansson.
SM

Många lämnar Svenska kyrkan

Förra året utträdde 20 613 personer ur Svenska kyrkan. Det är det högsta antalet någonsin. Cirka 14 000 personer brukar lämna kyrkan varje år.

Docent Jörgen Straarup i kyrkans forskningsråd tror att den ekonomiska krisen kan vara en orsak till att så många lämnar kyrkan. Han påpekar att tidningarna varje år tipsar om att det går att spara 2 500 kronor årligen i skatt på att gå ur kyrkan, och menar att detta kan ha en betydelse i ekonomiskt svåra tider.

Nästa år blir det också nya regler för kyrkotillhörighet. Man blir inte längre vid födseln automatiskt medlem i Svenska kyrkan. Först vid dopet skrivs man in i kyrkan.

Källa: TT/DN.

Snälla lever längst

Snälla människor lever längre än elaka. Sambandet är mycket starkt med en skillnad på flera levnadsår. Den undersökning som visar detta, startade redan 1921, då 1 528 11-åriga pojkar och flickor i Kalifornien valdes ut för studien; de intervjuades sedan regelbundet – hälften av dem är nu döda.

Att vara självisk och armbåga sig fram, medan man struntar i andra förkortar livslängden. Att vara snäll och flitig ger ett längre liv.

Källa: Aftonbladet 6 september 1995.

Är Mack en klok karl?

John Mack är professor i psykiatri vid Harvarduniversitetet i USA. För några år sedan fick han Pulitzerpriset (det finaste författarpriset i USA) för en biografi över T.E. Lawrence. Det är strålande meriter. Men för några år sedan började han intressera sig för folk som säger sig ha blivit bortförda av utomjordingar till deras farkoster. Ja, han har rentav deklarerat att han finner deras berättelser trovärdiga och har lagt fram sina resonemang i en bok, som blivit en bestseller: *Abduction: Human Encounters with Aliens* (Ballantine Books).

För en tid sedan inleddes vid Harvard en undersökning om Mack och hans UFO-intresse. Någon offentlig slutsats har, såvitt bekant, inte rapporterats, men Macks tidigare advokat har meddelat att undersökningskommittén sagt att "när sådana [UFO-]observationer noga har utretts, har det visat sig att de varit felaktiga, berott på bedrägeri eller varit orsakade av något känt naturligt fenomen eller av något som tillverkats av människor". Kommittén skall också ha sagt att Mack är skyldig lägga fram de bevis som han anser finns för bortförandena samt att det är oansvarigt av en psykiater att sätta tro till rapporter om bortföranden, innan alla andra förklarings-

möjligheter har uteslutits.

Mack har erhållit visst stöd från vetenskapsmän, som är intresserade av UFO-frågan. Några har karakteriserat Harvardutredningen angående Mack som ett angrepp på den akademiska friheten.

Källa: Skeptical Inquirer, september/oktober 1995.

Vegetarism i tiden

Allt fler ungdomar äter bara vegetariskt i skolan. Minst en elev i varje klass är vegetarian. Främst är det flickor som väljer att äta grönt. Av drygt 38 000 elever i fyrtio gymnasieskolor, som Dagens Nyheter ringt runt till, har upp emot 1 400 (3,5 %) anmält i skolbespisningen att de är vegetarianer. "Grönt är nyttigare och godare", säger en elev. Men många är vegetarianer bara i skolan – hemma äter de kött.

Källa: DN, 30 augusti, 1995.

Personlighets- störning?

"NN har en verklighetsuppfattning på gränsen för det kulturacceptabla. NN tror på reinkarnation, är övertygad om att ha träffat XX innan de träffades i denna tillvaro. NN har sökt sig till olika tämligen extrema sekter (t. ex. Hare Krishna) och sysslat med terapi på gränsen till kvacksalveri (Rebirth therapy) etc. NN:s verklighetsuppfattning är sådan som man ser vid schizotypal personlighetsstörning." Så skriver Sten Levander, professor i psykiatri, i ett yttrande till en tingsrätt. Yttrandet gäller en person som han inte har träffat, och det citerade beskriver ett av flera personlighetsdrag, vilka får styrka slutsatsen att personen "uppenbarligen är så psykiskt störd att han inte är i stånd att föra sin egen talan" i ett mål mellan sig själv som kaland och en kommun som svarande angående skadestånd!

Ett stort antal respektabla och sunda medborgare tror på reinkarnation och sysslar med nya tidens terapier, såsom rebirthing. Är det acceptabelt i vår kultur att dessa intressen och övertygelser karakteriseras som en form av mental störning i ett yttrande av en läkare, vilken anlitas av Socialstyrelsen som expert på mental hälsa? Nej, knappast.

Vad menar Levander med "det kulturacceptabla"? Vilka är det som "accepterar"? Big Brother? Vad är det för samhälls- och människosyn som denne själsläkare har? Är Socialstyrelsen införstådd med hans värderingar?

Åsa Freij och SM

Idéer är farliga saker, ty de har en viss benägenhet att bli verklighet.

H. H. Price

Naturen bereder oss för döden genom ålderdomen; den väcker så småningom vår leda vid livet genom sjukdomar och krämpor. Man skulle dö otröstlig, om man inte åldrades.

Drottning Kristina

Att själva göra det man går och väntar och önskar att andra skall göra är nog i en hel del fall bästa boten.

Jakob Billström

Åldern är det enda som kommer till oss utan ansträngning.

Okänd

Jag har fortfarande många av mina gamla drömmar kvar, men en del av färgerna har bleknat.

Okänd

Ett säkert tecken på högmod är att man tror sig vara tillräckligt ödmjuk.

Okänd

När människor talar illa om dig, lev så att ingen tror dem.

Platon

Håll era tält åtskilda – låt era hjärtan komma tillsammans.

Muhammed

Vidskepelse är livets poesi. Därför skadar det inte skalden att vara vidskeplig. Johann Wolfgang von Goethe

Deva Centers utbildningar

DRÖMTERAPI

Lärare
Louise Minerva Frostegren

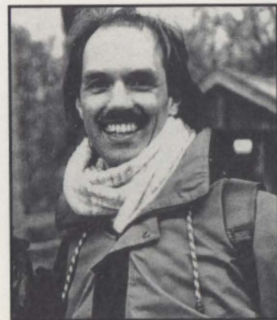

Genom att lära oss nattens och dagens symbolspråk erövrar vi ett av de viktigaste redskapen för självkänne - dom. Målet med drömarbete är att integrera förnekade aspekter av vårt jag och därigenom skapa självtillit och en djupare känsla för syftet med vårt liv. Denna utbildning innebär teoretiska och praktiska studier, men vårt kanske viktigaste fokus ligger på att uppöva ett inre seende, som gör det möjligt att intuitivt tolka drömmar. Louise Minerva Frostegren, fil karid, har många års studier kring drömmar och självkännet bakom sig.

Kursstart: 9-11 1996
Kostnad: 8500 kr/termin (3 terminer)

VOICE DIALOGUE

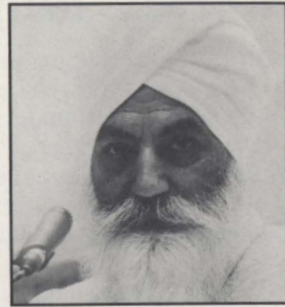
Ettårsträning
Lärare: Frans Kocken
med assistenter

Voice Dialogue är en metod baserad på förståelsen att var och en av oss är sammansatt av olika aspekter, energier eller delpersonligheter. Vi kallar dem också inre jag eller röster. Dessa röster talar ständigt till oss genom våra drömmar, fantasier, sinnestämningar eller kroppsupplevelser. Voice Dialogue erbjuder ett unikt tillvägagångssätt att tala med, uppleva och lära känna dessa inre röster på ett tryggt och respektfullt sätt. Tekniken som bygger på samtal och energikänslighet erbjuder en möjlighet att utveckla och upptäcka sig själv. Frans Kocken är psykolog och kommer från Holland. Han är medgrundare av Voice Dialogue institutet i Sverige och har arbetat med Voice Dialogue i mer än tio år.

Kursstart: 22-25 feb 1996
Kostnad: 21 000 kr (inkl. 8 privata sessioner samt kost & logi under två 4-dagars internat)

VIT TANTRA

En djupgående meditationsupplevelse
27 januari 1996

Videokurs med Yogi Bhajan
Koordinator från USA: Guru Amrit Kaur Khalsa

Tantrisk yoga är en tradition med tusenåriga rötter. Målet i denna disciplin är att bygga en neutral plattform i vårt inre varifrån vi kan agera med klarhet och vitalitet. Utifrån en inre stillhet och en inre neutralitet kan vi undvika att fatta beslut baserade på depression, ilska, rädsla eller förflutna upplevelser. Du utför tantrisk yoga tillsammans med en partner i en större grupp. Deltagarna sitter mitt emot varandra i 6-8 meditationer som varierar i längd mellan 31-62 minuter. Du behöver inga förkunskaper.

Kostnad: 700 kr (600 kr för arbetslösa och personer med årskort på Deva Center)
Anmälan: 300 kr inbetalas på pg 910480-3, bet.mot. Deva Center, skriv "Vit tantra 96" på talongen samt namn och adress.

TAROT

Lärare
Thomas Jönsson

Tarotkort kan sägas utgöra en slags samlad levnadsvisdom, där varje kort motsvarar ett utvecklingsstadium i det mänskliga medvetandet. När vi använder dem för vår inre utveckling finner vi nycklar till vårt psyke som gör det möjligt att se var vi står i livet.

Kursstart: 3-4 feb 1996
Kostnad: 7500 kr (2 terminer)

Cirklar som konst

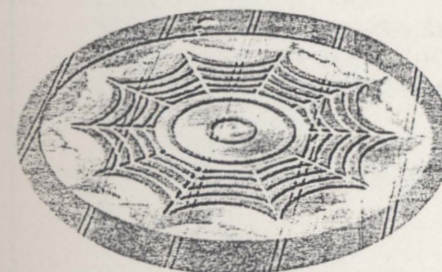
I mellanrummet på Malmö konsthall har det varit en utställning av ett 20-tal färgfoton av *crop circles*, dvs oförklarade cirklar i sädesfält. Fotograf är engelsmannen *Steve Patterson*, vilken sedan 1989 ägnat sig åt att dokumentera fenomenet.

Figurerna i sädesfält, som finns framför allt i England, var i början enkla cirklar, men har sedan blivit större och mer komplicerade. De kan alltså inte förklaras som naturfenomen, orsakade av exempelvis luftströmmar eller jordmagnetism, vilket först var framkastade förklaringar, utan det ligger en intelligens bakom, mänsklig eller inte. Några av figurerna är mycket stora och geometriskt komplicerade.

Märkligt nog har ingen någonsin sett en crop circle utföras, trots att aktuella områden noga övervakats. De dyker alltid upp på morgonen. Sädesaxen är inte brutna utan böjda vid roten. Om de inte trampas ned av nyfikna människor, reser de sig upp igen. Under 1990 uppges omkring 500 cirklar ha påträffats.

En förklaring som nämnts är att utomjordingar ligger bakom. Deras avsikt skulle vara att försöka meddela oss människor något viktigt. Ett svenskt medium, Bob Lind i Vellinge, har i en liten bok, "Budskapet i sädesfälten", lagt fram en tolkning: det är fråga om en varning från högre intelligenser – vi måste ändra vår livsföring och inte förstöra naturen. Cirklarna speglar sinande brunnar, missväxt, torka, och i den liggande säden syns framtidens hunger, sjukdom och död, menar Bob Lind. Cirklarna åstadkommes av ett ljusklot, säger han också; det har han själv sett och fotograferat; han har dock inte sett någon cirkel bli till.

Källa: Tidningsklipp ur Nordvästra Skånes Tidning 21 november 1994 och Sjt 10 november 1994, återgivna i SAF Bulletin, nr 3, 1995. (SAF står för Solna Astronomiska Förening.)

Ockult tidskrift

Nya New Age-tidskrifter duggar tätt i dessa dagar. Den senaste som droppat ner heter Pentagram och handlar om mystik, astrologi, schamanism, tarot, satanism, UFO, healing och spiritualism. Redaktörens namn är Anna L. Carlzon. Första numret är stort och påkostat, delvis i färg. Några rubriker: Hade nazismen ockult ursprung?, Emanuel Swedenborgs förkunnelse, Var Jack the Ripper Saturnus offer?, Shamanernas återkomst, Magi – tro eller vetenskap?.

Källor till informationerna uppges sällan.

Adress: Box 6084, 200 11 Malmö.

Teosofiskt Forum

Artiklar i novembernumret:

Framkallandet av alternativa medvetandetillstånd

Kärlekens vägar

Tror du verkligen att vi kommer att leva på nytt?

Varseblivning

Att välja en död som vi kan leva med

Vänskapens och förlåtelsens ljus

4 nr per år. Prenumeration 80 kr/år

Prenumerera redan nu för 1996 så får du novembernumret 1995 och häftet Vad är teosofi? gratis

Du kan också beställa gratis provnummer

Teosofiskt Forum
Artillerigatan 5
254 58 Helsingborg
Postgiro 25 07 65 - 5

Deva
Center

L y r i k

Vi har på tre sidor samlat ett urval av 19 dikter, som varit publicerade i Sökaren under åren som gått.

SKAPELSENS TRÄD

Med rötter djupt i tidernas natt,
med kronan högt i tidernas morgon
växer Skapelsens träd evigt, outgrundligt.

Universa födes, växer och dör
som talrika blad på Skapelsens träd,
med trädet består, outgrundligt.

Anders Apelqvist

FÖRVANDLINGAR

När som helst
och var som helst
kan förvandlingar ske.
Lika väl i ett rum,
på ett tåg, i en skog
som i kyrkornas dunkel.

Stora och heliga
äro förvandlingens stunder,
trappsteg till liv.

Birgit Cars

KOM TILL DIG SJÄLV!

Kom till dig själv,
när livet tröttar ut dig
med sin mångfald
eller med allt det enahanda,
som förstör din glädje.

Kom till dig själv!
Det finns ett ljus inom dig,
som du icke ser.
Det finns ett väsen
djupast inne i dig,
som vill växa.

Birgit Cars

I.
Mina händer är så tomma
ty de är knutna
kring den sträva stjälk
som tillhör
bitterhetens beska blomma.

Jag går med bitterhetens blomma
i min hand
vartän jag går.
Man viker undan
för dess starka lukt
och allt blir ödelagt
i mina spår.

II.
Jag går med tacksamhetens
blomma i min hand
och mänskligheten ler
och glädjen sköljer
över själens strand.
Jag går med tacksamhet
och glädje
var jag går
och det sjunger utav liv
omkring mig
och kärlek och gemenskap
följer mina spår.

Åsa Freij

Hjälp mig knyta de ljusa punkterna samman
till ett nätverk av ljus med allt tätare maskor
att slutligt flyta ihop till ett helt
utan att mer släppa mörker igenom.

Åsa Freij

Kanske är det så
att vi
som havets vågor
komma och gå
men förbli
i havet ändå.

Åsa Freij

RÄDDAD

Som en drunknande, som frivilligt
meningslöst går ut i havet, så går jag,
då jag som ande träder ut ur
en inbillad materia,
meningsfullt in i Gud.
För att drunkna i,
eller rättare:
för att evigt leva i honom.
Mörker blir till ljus.

Lars Holmgren

TACK O GUD FÖR
BUDDHA, LAO-TSE OCH ZARATHUSTRA
TACK O GUD FÖR
SOKRATES, PLATON OCH JESUS
TACK O GUD FÖR
FRANSISCUS, BRUNO OCH PASCAL
TACK O GUD FÖR
GANDHI, CAMILO TORRES OCH MARTIN LUTHER
KING
TACK O GUD FÖR
DANILO DOLCI, MODER TERESA OCH ABBÉ PIERRE
TACK O GUD FÖR
ALLA DE KVINNOR
SOM SKYMTS BAKOM MÄNNEN
TACK O GUD FÖR
ALLA DE ANDRA
MED ELLER UTAN HELGONNAMN
TACK O GUD FÖR
ALLA DESSA
SOM SETT OCH SER
MED ÖPPNA ÖGON
SOM KÄNT OCH KÄNNER
LIVETS STORA KRAFT.

Eva Jagrell

DANSA MIN SJÄL
DANSA VILT
HÄRLIGT
HÖGT PÅ TÅSPETSARNA
I SKÖNA PIRUETTER
SLUTA ALDRIG DANSA
SLUTA ALDRIG RÖRA DIG
I LIVETS MJUKA RYTM
LÄR DIG ALDRIG
MIN KÄRA SJÄL
KONSTEN ATT MARSCHERA

Eva Jagrell

KAMMAREN

Tystnadens väg finns inom dig.
I kyrkorna och templen ropar man
som om han vore döv.
Gå in i din kammare!

Inga Lindsjö

NÅGON ANNANSTANS

Snyftande säger du
jag kommer aldrig
att kunna gå på din begravning

inte jag heller
säger jag
för då kommer jag
att vara Någon Annanstans

håll ni på med era gamla riter
begrav mitt hår mina naglar
och den gamla cancersvulsten

gräv ner det i jorden
och sjung sorgliga sånger
jag kommer
att vara Någon Annanstans

Birgitta Medelius

Du själv är ditt hem
– ditt enda hem i rymderna
med fönster mot bakgårdar
eller gränslöshet.
Tänd levande ljus
– låt milda händer spela för dig
ur främmande världar!
Ditt hem är du själv
– stig in i dig
och lyssna till sången!

Helmer V. Nyberg

Ett sinnrikt mönster
ett mästerverk av ingenjörskonst
Gracil, hållfast, dunlätt
– en fågelfjäder

Roland Persson

EFTER DÖDEN

Blinda föddes vi.
Blinda färdades vi på de slingrande alpvägarna
genom livet
och trevade oss fram
genom nerisade droppstensklyftor
i neanderthalmänniskornas spår.

Först efter döden sågo vi.

Ingeborg Jonsson

YOGIN NALLE

O, du våra skogars egen yogi,
vad jag avundas dej
när du i vinterlandskapet
sänker din temperatur
och pulsen till åtta slag i minuten,
proppar igen tarmkanalen
och går till vila
i sommarens och höstens hull.
Med din listiga fettförbränning
klarar du vätskebehovet
och med okänd elegans
undviker du
urinämnen och avfallsprodukter.
I sömnen föder du dina ungar,
som är välnärda femkiloskrabater
när vårens sol
börjar värma ditt ide.
O, Nalle, vad jag gläds med dej
i ditt biokemiska underverk!

Per Ragnar

NAMNLÖS

Namnlös är den gud jag känner.
Ordlös är den bön som spränger i mitt bröst.
Okänd är den himmel dit min oro stiger.
medan bleka stjärnor slocknar
– medan dagen stilla gryr.

Svea Sandberg

UTVECKLING

Den firade utvecklingen
har många gratulanter.
Medan de hurrar sig hesa
inför sprången mellan
mark och måne
danas ett frö på jorden.

Enkelt
stillsamt
obegripligt.

Inför detta under
har man alldeles glömt
att applådera.

Hasse Skogsberg

En vetenskapsman och en poet träffas
och de börjar tala om kunskap.

Kunskapen, säger vetenskapsmannen,
övergår allting annat i betydelse!

Ovissheten gör mig förälskad!
svarar poeten.

Ovissheten är ett öppet hav
där det okända förför min fantasi!
Men kunskapen är ett ankare,
som hindrar mig att fly.

Ovissheten är den frihet,
som gör alla möjligheter verkliga
men kunskapen –
håller mig fast vid endast en.

Lars Thordmark

LJUSMÄNNISKAN

Det blev så ljust omkring oss
Himlen klarnade
Luften blev lätt att andas
Mörka tankar skingrades
Spända drag veknade
Hårda stämmor mjuknade
Tonen blev varm
Orden varliga
Ögonen begynte le

En ljusmänniska steg över tröskeln
med sitt trollspö
förvandlande envar
till en vän

Ingrid von Trofimowitz

Ifrågasatt kurs

Det danska konsultföretaget Silhouet håller på att etablera sig i Sverige. Det ger kurser för företagsfolk. Kurserna bygger på metoder som utvecklats av scientologins skapare L. Ron Hubbard. Borås Tidning berättar: "Under en övning ska en person förödmjuka en annan. Offret får inte reagera hur smutsiga och oanständiga attackera än är. Man drar sig inte ens för anspelningar om sexuella perversiteter." En nästan hatisk stämning byggdes upp. Flera hoppade av en kurs, som kostade 22.500 kronor per person.

Källa: Borås Tidning, 27 augusti 1995.

Massbröllop

Vid en massceremoni i Seoul, Sydkorea i augusti sammanvidges över 35.000 par tillhörande den kristna så kallade Moon-sekten. De nygifta, som parats ihop av pastor Moon, hade nyss träffats. Via satellit deltog ytterligare 325.000 par från hela världen. Alla lovade varandra evig trohet.

Några troende hade fått en partner i utlandet utsedd av pastorn. De hade än så länge inte träffat sin tillkommande utan hade endast ett fotografi av denna.

Källa: TT-Reuter/Hallands Nyheter 26 augusti 1995.

TV-kändis är vegetarian

TV-kändisen Kattis Ahlström är vegetarian sedan fem år tillbaka.

– För fem år sedan slutade jag äta kött. Under en resa i Sydamerika blev jag sjuk av köttet jag åt. Samtidigt fick jag uppleva en hantering av djur som var värre än något som jag ens kunde föreställa mig i min vildaste fantasi, säger hon i en intervju i tidningen Ungdom för Djurens Rätt 2/95.

Källa: Infotekets nyhetsbrev nr 3/95.

Uri Geller är ingen bluff

Expressens söndagsbilaga 17 september i år har ett reportage om Uri Geller, 48, vilken bor i en väldig villa i Berkshire, England. Reportern har med sig en stor, tung sked av rostfritt stål, som han ber Geller böja med tankens kraft. Geller tittar tveksam på skeden och undrar om han inte kunde få en nyckel att böja i stället, men han beslutar sig i alla fall för att försöka. Och skeden böjer sig omedelbart: långsamt vrider den sig uppåt, och den fortsätter att böja sig, sedan Geller slutat smeka den med ett finger.

Geller lyckas även återge en teckning av en majstång som reportern ritat utan att Geller kan se det: ett slags kors med två klumpar på sidorna.

Uri Geller är uppenbarligen en förmoden man. Huset som han bor i uppges ha kostat drygt 100 miljoner svenska kronor. Pengarna torde han ha tjänat som rådgivare åt gruv- och oljebolag.

Geller berättar också att han avser att göra en fredresa i Mellanöstern för att samla in pengar till barn som förlorat sina föräldrar i kriget. Han väntar på inresetillstånd från Irak och Syrien.

Individuell Persona-Analys

- Vem är jag? Varför lever jag det liv som jag lever?
- Vilken är min egentliga uppgift i den här inkarnationen?
- Hur kan jag fokusera det kvinnliga och det manliga elementet i mig till en enhet, så att jag blir "jag"?
- Vågar jag se och acceptera "skuggan" i mig? Dvs "säga ja" till min hemliga rädsla?

Varje inkarnation är ett arbete, ett livsprojekt, som måste slutföras. Jag hjälper dig att se och att nå fram till dina djupaste livsfrågor.

Vänd dig med förtroende till:
Inga-Britt Lundqvist
Antroposof, waldorflärare och astroterapeut med 30 års erfarenhet.

Box 34021, 100 26 STOCKHOLM
Telefon 08-656 11 03

Kontakt

Söker en FAR till tre minderåriga barn och en början på en existens för deras mor, som alltid drömt om ett LIV, ett HEM, naturnära. Du bör helst vara enkel, men bildad, ekonomiskt oberoende samt älska helhetsskapande och långresor och är ekologiskt/biologiskt KRAVgodkänd. Svar till "Daglig transformation", Sökaren f v b.

En kreativ, harmonisk, oberoende Man, en "pappa" med kärlek till djur, natur och allt som växer av rent, sant ljus. Lekfullt sinnelag, omtänksam och med intressen i den sublima skolan samt för musik, österländsk läkekonst, retreat, shamanism, veganskt leverne till slank kvinna med Q. 43/43 160 och 6-årig son. Glimmande vädur med vågaccent. Svar till "Kärlekens Tao", Sökaren f v b.

BOSTADSBYTE. Finns: idyll i Lund, i kulturkvarter, gatuhus, trädgård. Önskas: naturnära pittoreskt förslag någonstans i Sverige men kanske lämpligast i Stockholmstrakten. Tel. 08-656 33 81, 0415-702 12.

EKOLOGISK BY FÖR DITT FRAMTIDA BOENDE. Vi söker intressenter från c:a 45 år och uppåt till 26 lägenheter i parhus, som är planerade att uppföras på naturskönt område nära Mjörn i Alingsås. Skriv till LEVA AB, Marbotorpsvägen 114, 441 44 ALINGSÅS.

Gåvor till stödfonden

Olle Eriksson, Stjärnsund, 200:-,
Vilma Persson, Göteborg, 250:-, Irja Pajunen, Göteborg, 150:-, Sture Lorens Kullberg, Lidingö, 1.000:-, Povel Randén, Dalby, 400:-, Rolf Nilsson, Sandarne, 10:-, Astrid Svensson, Ystad, 100:-, Raul Figueroa, Uppsala, 50:-, Sigbrit Bonsirven, Örby, 50:-, Mary Karlsson, Skellefteå, 50:-, Tomas Andersson, Oviken, 50:-, Dolly Granqvist, Jönköping, 100:-, Juha Hannus, Tidaholm, 40:-, H. Kehlman, Farsta, 200:-, Elna Andersson, Tibro, 50:-.

Hjärtligt tack för hjälpen!
SM

Det Nya Riket – profetior om Norden

Inge Stoltenberg

Med tankvärda bilder från profeter och siare leder denna bok dig över till den nya värld som komma skall.

Några kapitel: *Det tredje världskriget, Mörkret, Den nya tiden.* Hft. 70 sid.

Jag beställer: *Det Nya Riket* för 135 kr+porto

Namn

Adress

Postadress

FÖRLAGET MOT LJUSET • Falkenbergsvägen 41 • 857 32 Sundsvall ☎ 060-50 23 97

	SÖKAREN
Adress	Box 10 663 21 SKOGHALL
Telefon	054-51 89 00
Telefax	054-51 89 02
Postgiro	70 60 47-8
Bankgiro	372-8128
Redaktör och ansvarig utgivare	Sven Magnusson
Prenumeration	Helår (6 nr) 250:- Halvår 150:-
Annonser	Ring för prislista
Tryckeri	Wallin & Dalholm Lund
	ISSN 0038-0504

INNEHÅLL:

Lotten Odh:

Delfinen vår intelligenta medresenär

2

Björn Örtenheim:

En utomjordisk intelligens leder mitt liv

6

Britta Zettmar och SM:

Vårt gemensamma skapande

10

Karl Milton Hartveit:

Några blad ur ockultismens historia

12

Kerstin Stina Carlsson:

Andlig utveckling enligt Scott Peck

17

Margareta Sundgren:

Raël: Jag har träffat en utomjording!

18

SM:

Kvinnor i täten

22

Bokfloden

24

Läsarforum

26

Sökarnyheter

28

Lyrik

32

Livsmysteriet

Budskap från "högre intelligenser" är legio i vår tid. Claude Vorilhon, alias Raël, framträder som förmedlare av kunskap från utomjordingar, som han säger sig ha träffat. Budskap av detta slag har varierande innehåll. Ibland är de hotfulla, ibland mer uppmuntrande. Förmedlaren själv placerar sig gärna i världshändelsernas centrum. Det gör också Raël. Han är Elohim (Guds) sista profet på jorden.

Inte så få människor i nutiden har upplevt att de förts bort av utomjordingar och tagits ombord på en rymdfarkost. Margareta Sundgren är en av dessa. Hennes minnen är fragmentariska och suddiga, vilket är karakteristiskt för upplevelser av detta slag. Jag känner Margareta rätt väl. Hon hittar inte på, utan har upplevt det hon berättar om. Men av vilket slag är upplevelserna? Det finns ett fenomen *lucid dreams* (klara drömmar) där de inre upplevelserna syns så verkliga att drömmaren tror att alltsammans utspelar sig i vår gemensamma materiella värld. Kan Margareta ha upplevt "klara drömmar"? Eller rör det sig om hallucinationer, som skapats av det omedvetna (eller av främmande varelser)? Eller är det sanning? Det senare kan inte uteslutas, och då träder en hotbild fram.

Björn Örtenheim är uppfinnare och även medium. En genomgripande förändring i hans liv började med en nära döden-upplevelse, varunder han accepterade ett uppdrag på jorden, fortsatte sedan med en händelse, där ett "flygande tefat" var närgånget, och – efter en personlig kris – en upplevelse att ständigt ha kontakt med en "kosmisk intelligens", som på ett övertygande sätt leder hans liv. Vi vet att ett mediumskap ofta uppstår i samband med en kris. Kanske har krisen utlöst krafter i hans omedvetna.

Gry Jannicke Jarlum har skrivit en bok om drömartade UFO-upplevelser, med bland annat ombordtagning. Större delen av boken består av automatisk skrift. Säkert berättar Gry Jannicke Jarlum om vad hon upplevt och vad handen skrivit. Därför bör hon bemötas med viss förståelse och respekt, men samtidigt med klar skepsis. Utifrån skriftens innehåll synes det föga sannolikt att hon öser ur någon högre, tillförlitlig källa.

Vi måste nog konstatera att vi inte vet tillräckligt mycket om människan och hennes värld för att kunna förstå alla de märkliga paranormala upplevelser, som vi hör berättas om. Kan-

ske är det fråga om illusoriska händelser. I så fall utgör det som sägs av alla dessa budbärare, medier m fl ett slags mänskligt kuriosakabinett. Men ibland tycks det i mediala budskap glimta till av sanning.

Kanske är verkligheten fylld av psykiska krafter, som vi inte anat och som rör om i vår "materiella" värld, ibland sprättar upp den i dess sömmar, trollar fram märkliga sinnesintryck.

Medier och UFO-kontaktpersoner samlar gärna en krets av troende kring sig. Men jag tror det är klokt att vara försiktigt avvaktande och inte falla platt till marken för dessa personer med deras budskap. Bäst är att vänta och se.

Jag menar att märkliga, ovanliga fenomen bör studeras av vetenskapliga forskare. Därför tycker jag att professor Mack vid Harvarduniversitetet bör hedras. Han har tagit de första stegen, när det gäller vetenskapligt studium av så kallade ombordtagningsfall. Det ligger ett stort värde i att *börja*, så att ett vetenskapligt intresse kommer igång.

Om delfiner är intelligenta varelser, utrustade med en hjärna som i vissa avseenden är bättre än människohjärnan, så som Lotten Odh berättar, är det märkligt. Kan vi kommunicera med dem, är det ännu märkligare, och roligt. Kanske kan de bli våra psyko-terapeuter...

Karl Hartveit berättar med kunskap och distans om en del av ockultismens historia, vilken är en del av religionernas – och kanske filosofins – historia. Jag tycker att där finns intressanta tankar, inte minst hos indiska tänkare som Vivekananda.

Matthew Fox och Scott Peck är intressanta författare vid sidan av de religiösa och psykologiska allfarvägarna, vilkas tankar kanske pekar framåt mot en djupare förståelse av livsmysteriet.

Det klagas ibland på att alltför få kvinnor syns i Sökarens spalter. I detta nummer har vi samlat en fyrklöver av kvinnliga New Age-idealister.

Vi gör också en återblick på tidskrifter som försvunnit. Det är en hel klase. Det är inte så lätt att hålla en tidskrift i gång i detta land! Bäst lyckas de som har en rörelse bakom sig, såsom Utan Gräns, Tidlös Visdom och UFO-Aktuellt.

Den oberoende och unika Sökaren fortsätter att utkomma. Använd det inbetalningskort för prenumeration som medföljer detta nummer och häng me'!

SM